XXXI. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. DECEMBER 25.

Endrődi István rajza

REGGEL A HIVATALBAN

— A lépcsőzetes munkakezdés nem azt jelenti, hogy maga már a lépcsőházban kezdjen uzsonnázni!...

KEDVES LUDAS!

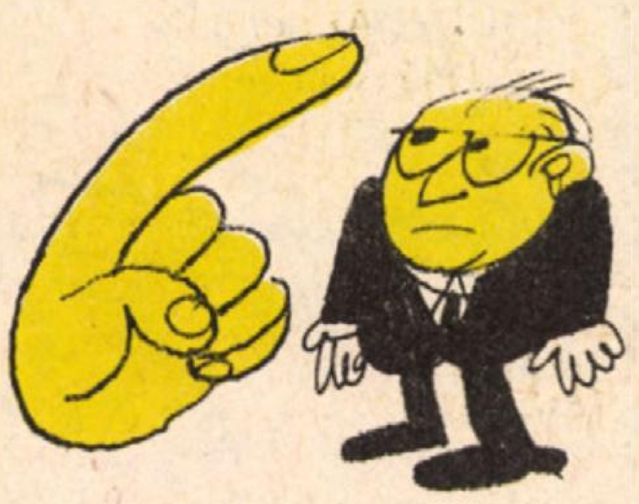
ÉHES VÁLASZ

Én vétkem, én igen nagy vétkem: éhségemben gúnyolódásra ragadtattam magam.

Az úgy történt, hogy egy őszi vasárnapon sem a Balaton északi partján, sem a Dél-budai Bisztróban nem kaptam ebédet, s efölötti háborgásaimat megírtam a Ludasban.

Hamarosan megjött a válasz a Fővárosi Tanács Délbudai Vendéglátóipari Vállalatától Dr. Sándor László igazgató sajnálatát fejezte ki. Nem azért, hogy a Vendéglátó, nevével ellentétben, nem tudott bennünket vendégül látni. Az igazgató azon sajnálkozik, hogy a cikk szerzője *„éhsége feletti dühében (tudományosan kimutatott tény, hogy az éhség az embert ingerültté teszi) kénytelen volt gúnyolódásra ragadtatni magát.”*

Úgy látszik, az igazgató is éhes volt amikor a válaszlevelet írta, mert ő is gúnyolódásra ragadtatta magát. Terjedelmes levélben évődik, gúnyolódik, polemizál velem, minősíti a cikk stílusát, hangvételét, mondanivalóját. (Ha az olvasót közelebbről érdekli az ügy, kérem, lapozzon vissza november 13-i számunk 2. oldalára, az ott megjelent „Szakács kerestetik” című írásról van szó.) A 45 soros levél végig a kioktatásommal foglalkozik, egyetlen sor se jut arra, hogy a vállalat *elnézést kérjen* amiatt, hogy hat vendégnek éhesen kellett távoznia a vendéglőből.

Egyszer, nem is túl régen, megjelent egy olvasói levél a Ludasban. Arról panaszkodott a levél írója, hogy milyen szemtelenül, gorombán bántak vele az Ifjúsági Park vendéglőjében. A panaszos hideg-rideg választ kapott a Délbudai Vendéglátóipari Vállalattól, egyetlen sajnálkozó, bocsánatkérő szó nem akadt benne. Nekünk a levél hangja nem tetszett, szóvá is tettük. Az igazgató felháborodott ezen. Szerencsére a felügyeleti hatóságnak, a Fővárosi Tanács Kereskedelmi Osztályának más volt a véleménye, és kötelezte a vállalat igazgatóját, hogy *tisztességes hangú választ* adjon a levélre.

(Mellesleg megjegyzendő, hogy az Ifjúsági Park vendéglőjének akkori vezetőit később súlyos visszaélések vádjával bíróság elé állították.)

Várjuk tehát, hogy a Délbudai Vendéglátó igazgatója — most már jóllakottan — újból asztalhoz üljön és megírja az elfogadható hangú választ cikkünkre, anélkül, hogy a felügyeleti hatóság közbelépését kellene kérnünk.

(r)

FÉNYKÉPRE VÁROK

Május második felében készíttettünk a *„Praktika”* Szolgáltató Ipari Szövetkezet tatabányai fiókjában az akkor háromhónapos kisfiunkról színes és fekete-fehér fényképfelvételeket. A megbeszélt időben megjelent lakásunkon a fényképész, el is készítette a felvételeket annak rendje és módja szerint. Június közepén felkeresett bennünket a szövetkezettől egy alkalmazott, elhozta a nyersképeket, kiválasztottuk, hogy melyekből kérünk nagyításokat. A szövetkezet megbízottja közölte velünk, hogy július elsején, de legkésőbb tizenötödikén postán elküldik a fényképeket.

Eljött az elseje, a tizenötödike, de a képek nem érkeztek meg. Vártunk egyideig türelmesen. Augusztus elején elmentem a műterembe, ott közölték, hogy a 18x24-es színes nagyítás kivételével készen vannak a képek, és a többit csak azért nem küldték el, mert a színes nagyítás hiányzik. Gondoltam, nem baj, elviszem a készenlevőket, kifizetem az összes tartozásomat, a hiányzó felvételért pedig majd egy későbbi időpontban benézek.

Azóta két-három hetenként megyek be az üzletbe, és mindig azt a választ kapom, hogy két hét múlva, legutóbb pedig azt mondták: majd értesítenek. Most már elfogyott a türelmem, mert december lévén még mindig csak ígérgetnek. Vagy talán a hiányzó felvételt a fiam tizennyolcadik születésnapjára szánták ajándékba?

Matvan István
2800 Tatabánya
VI. ker.. Néphadsereg út 18.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Az „Erdő szélén nem jó lakni” című cikkre válaszolva az alábbiakat közöljük:

Az Alacska úti autóbusz megállóhelyeket hatósági helyszíni bejáráson résztvevő bizottság jelölte ki.

Az észrevétel alapján a megállóhelyek elhelyezését felülvizsgáltuk. Megállapításunk szerint a KRESZ vonatkozó rendelkezésének, s a forgalomtechnikai követelményeknek megfelelnek, így a módosítás nem indokolt.

Az utazóközönség biztonságos közlekedése érdekében azonban szükséges a kiépített járdasziget s a járda között szilárd burkolatú összeköttetést létesíteni.

Ideiglenes megoldásként bányakavicssal erősítették meg a vágánymezőben az átjárókat. A végleges átjáró kialakítására pedig csak a vágányok elbontása után kerülhet sor.

Budapesti Közlekedési Vállalat

A „Csalfa fonalak” címmel közölt olvasói levélre az alábbiakat válaszoljuk:

A temacryl fonalat vállalatunk gyártja és a technológiai adottságok miatt e fonalnál a színek árnyalat-mélységben nem ismételhetőek. (Ez egyébként az árban is kifejezésre jut.) Régebbi tételekből is rendelkezünk készlettel, így előfordulhat, hogy ha a vevőtől mintát kapunk, találunk azonos árnyalatú fonalat készletünkben. A fonalak színárnyalat eltérése a legnemesebb fonalaknál is előfordul, ezért a vevők érdekében új szolgáltatást vezetünk be. Ez évben valamennyi általunk forgalmazott fonaltípusra boltjainkban méret szerint táblázatban közöljük a termék előállításának anyagszükségletét.

Tahi György
igazgató h.,
TEMAFORG
Textilhasznosító Vállalat

TELEFON

A törökbálinti tüdőszanatóriumban nagyon régóta rossz a nyilvános telefon. A betegek így szinte teljesen el vannak vágva a külvilágtól, sem családjukat, sem munkahelyüket nem tudják felhívni, ha valamit sürgősen szeretnének elintézni. Máshol is nagyon fontos a telefon, de egy kórházban különösen az!

Talata Mihály és a többi beteg
Törökbálinti Tüdőszanatórium

EGY ESTÉM FEHÉRVÁROTT

December 4-én a székesfehérvári Alba Regia szállodában szálltam meg egy napra. A 201-es számú szobában aludtam volna. Csak volna, mert:

melegvíz ugyan volt, de fűtés semmi;

az erkélyre nyíló üvegajtón az üveg törött volt, átjárt rajta a szél;

póttakarót nem találtam a szobában, ezért fürödni se mertem, attól féltem, hogy megfázom.

A szobakulcshoz kapott karton szerint: *„Kérésére tv-készüléket szobájába is beállítunk.”* Erre nem volt lehetőség, mivel csak 4—5 üzemképes készülékük van és mindegyik foglalt volt, már délután öt órakor! Más tévé-nézési lehetőség nincs a szállóban, hiába is hirdetik.

Spoljár Károly
gkv.
Autóközlekedési Tanintézet,
Budapest

CERUZAHEGYEZŐ

November első felében egy ajánlott levelet és egy csomagot adtam fel a postára. Mindkettőben javításra váró ceruzahegyezőgép volt, mindkettőt azonos címre küldtem:

Kismechanikai
és Szolgáltató Szövetkezet
Budapest V. ker.
Kígyó u. 5.

A csomagom postafordultával visszajött: „A címzett ismeretlen.” Érdekes módon az ajánlott levélként feladott ceruzahegyezőgép címzettre talált, sőt tíz napon belül javítva visszaküldték.

Ugye hogy még mindig történnek csodák?!

Gombos Katalin
kollégiumi nevelő
4090 Polgár

SZIVACSBETÉT, MŰANYAGHÁZ

Hónapok óta keresek olasz gyártmányú felmosóhoz szivacsbetétet. Nem értem, ha egyszer nem lehet hozzá tartalékalkatrészt kapni, minek hozzák forgalomba?

Azonkívül keresek még STEREO FIDELITY típusú hangszóróhoz műanyag házat.

Kérem, ha valaki tud felvilágosítást adni a fenti alkatrészek beszerzésével kapcsolatban, értesítsen az alábbi címen:

Mezőfi Tibor
1052 Budapest,
Petőfi Sándor u. 10.

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

FORD KÍNÁBAN

Mao megleckézteti az amerikai elnököt.
(„Deutsche Zeitung", NSZK)

Az angol munkás: Egyvalamit azért mégsem érintett az infláció: a béremet.
(„Morning Star")

ÜDVÖZLŐLAPOK

Várnai György rajzai

ELLENSÉGNEK

JÓ BARÁTNAK

SZOMSZÉDNAK, AKINEK NAGYOBB KOCSIJA VAN, MINT NEKED

VISZONZÁS

Egész deputáció van kint — jelentette a titkárnő. — Az asztalosműhelyből, az öntödéből, a gépteremből, az adminisztrációból.

Az igazgató az ovális asztal körül ülőkre mutatott.

— Dehát most csúcsértekezlet van, itt az egész vezetőség!

— Azt mondják, hogy épp azért jöttek most.

Fölsóhajtott a főnök.

— Rendben van, engedje be őket.

Ment volna meg nem is a titkárnő.

— Különböző tárgyak vannak náluk — jegyezte meg aggódva —, van köztük elég hosszúkás is. Újságpapírba göngyölve.

Merészen legyintett az igazgató.

— Tessék őket bebocsájtani!

Kiment a titkárnő, bevonult, fölsorakozott a küldöttség, előlépett egy bőrkötényes kovács.

— Azért jöttünk, mert nem szeretjük az igazságtalanságot!

— Éspedig?

— Mi személy szerint mindenféle juttatásokban részesülünk a vezetőség részéről. Jó munkánkért meg egyebekért. De mit kaptak eddig tőlünk a vezetők jó munkájukért meg egyebekért? Semmit. Elhatároztuk, hogy változtatunk ezen. Kezdenénk az igazgató elvtárssal. Fogadja el tőlünk e szerény ajándékot az évi terv maradéktalan teljesítéséért.

Intett, egy fiatal asztalos egy pakkot nyújtott át az igazgatónak, aki egészen meghatottan bontotta ki.

— Nagyon kedves maguktól, igazán... Hopp, egy doboz! Egy sakk-készlet... De kár, hogy én nem sakkozom.

— Nem tesz semmit — vont vállat a kovács —, az erkölcsi megbecsülést kell látni benne. Ezt mondták Osztrovics néninek is, amikor az igazgatóságtól huszonöt éves törzstagságáért egy pipakészletet kapott, pedig ő antinikotinista élharcos.

Végignézett a vezérkar tagjain, pillantása a főkönyvelőn állapodott meg.

— Önnek az ügyvitelben tapasztalt fegyelemért egy dicsérő oklevelet készítettünk.

Intett, egy öreg öntő átnyújtotta a diplomát, az ünnepelt felvillanyozottan kezdte el olvasni, de rögtön elkomorult a tekintete.

— Maguk még a nevemet se tudják rendesen? Én Tófalvi vagyok, nem Tóparti!

Együttérzően bólintott a kovács.

— Bosszantó az ilyesmi. Nálunk meg az történt, hogy Kovács Jani bácsi kitüntetést kapott meg hozzá szép jutalmat, jól be is rúgott örömében, egy hétig itatta az egész műhelyt. Persze munkaidő után, ahogy egy friss kiváló dolgozóhoz illik. Aztán egy hónap múlva visszavették tőle a plecsnit és kapott egy írást, hogy méltányosságból hat havi részletben vonják le a fizetéséből a hibásan kiutalt prémiumot, mert a pénzt is, a kitüntetést is, egy másik Kovácsnak szánták, aki szintén Jani, de a végszereldében dolgozik.

Odafordult a munkaügyi osztály vezetőjéhez.

— Nyugalomba vonulása alkalmából önt egy horgászbottal lepjük meg, tudjuk, hogy szenvedélyes pecás.

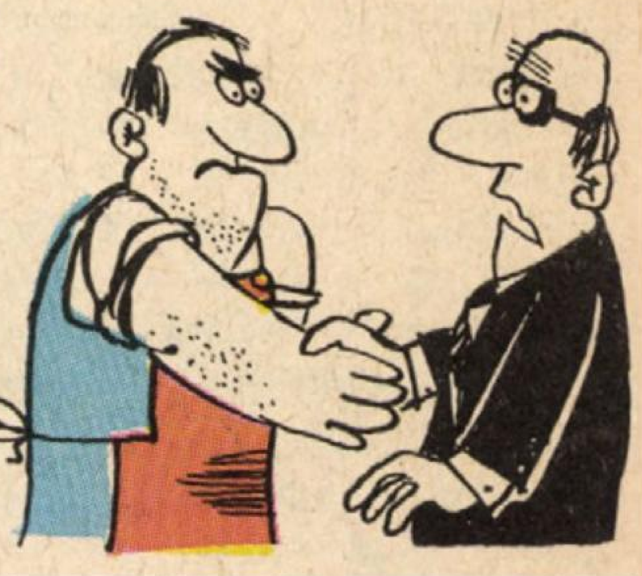
A munkaügyis nem vette át az ajándékot, egészen föl volt háborodva.

— Honnan veszik azt, hogy én nyugdíjba megyek?! Majd jövőre!

— Jobb korán, mint későn — felelte erre a kovács. — Mert hogyan járta meg például ez a Szemán-gyerek? — mutatott az asztaloslegényre.

— Őt kiemelkedő szakmai meg társadalmi munkájáért és jó felfogó képességéért a vezetőség egyetemre szemelte ki, ő vállalta, szakított is a menyasszonyával, hogy semmi

se vonja majd el a tanulástól. Maguk meg állták is a szavukat, föl is küldték az egyetemre a papírokat, csak éppen egy héttel azután, hogy ott lezárták a jelentkezést. Ő meg itt áll tudomány és nő nélkül.

Csönd a teremben.

Aztán az igazgató odalép a kovácshoz, nyújtja a kezét.

— Értünk mi a szóból. És meglátják, hogy változtatunk az ilyen bürokratikus módszereken. Köszönöm, Pentelei szaki, hogy figyelmeztettek erre bennünket.

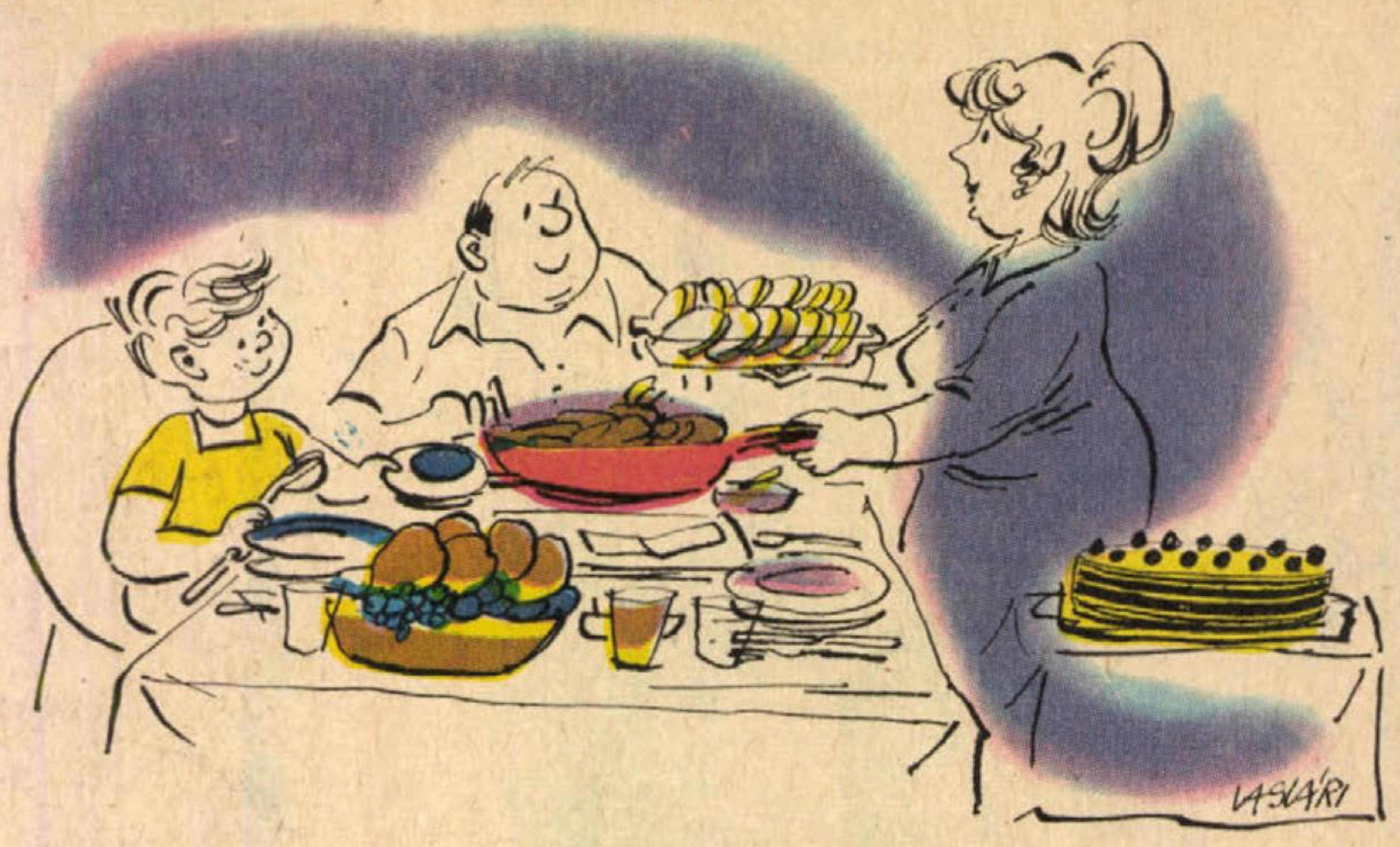
— Akkor minden rendben van — szorította meg a kovács az igazgató kezét —, eltekintve attól, hogy engem Visegrádinak hívnak.

Kürti András

A STREBER

MAGYAROS DIÉTA

– Teflonban sült hús, saláta, zsíros kenyér, mogyorókrémtorta, tejszínhabbal ...

Levélváltás magammal

Kedves Barátom!

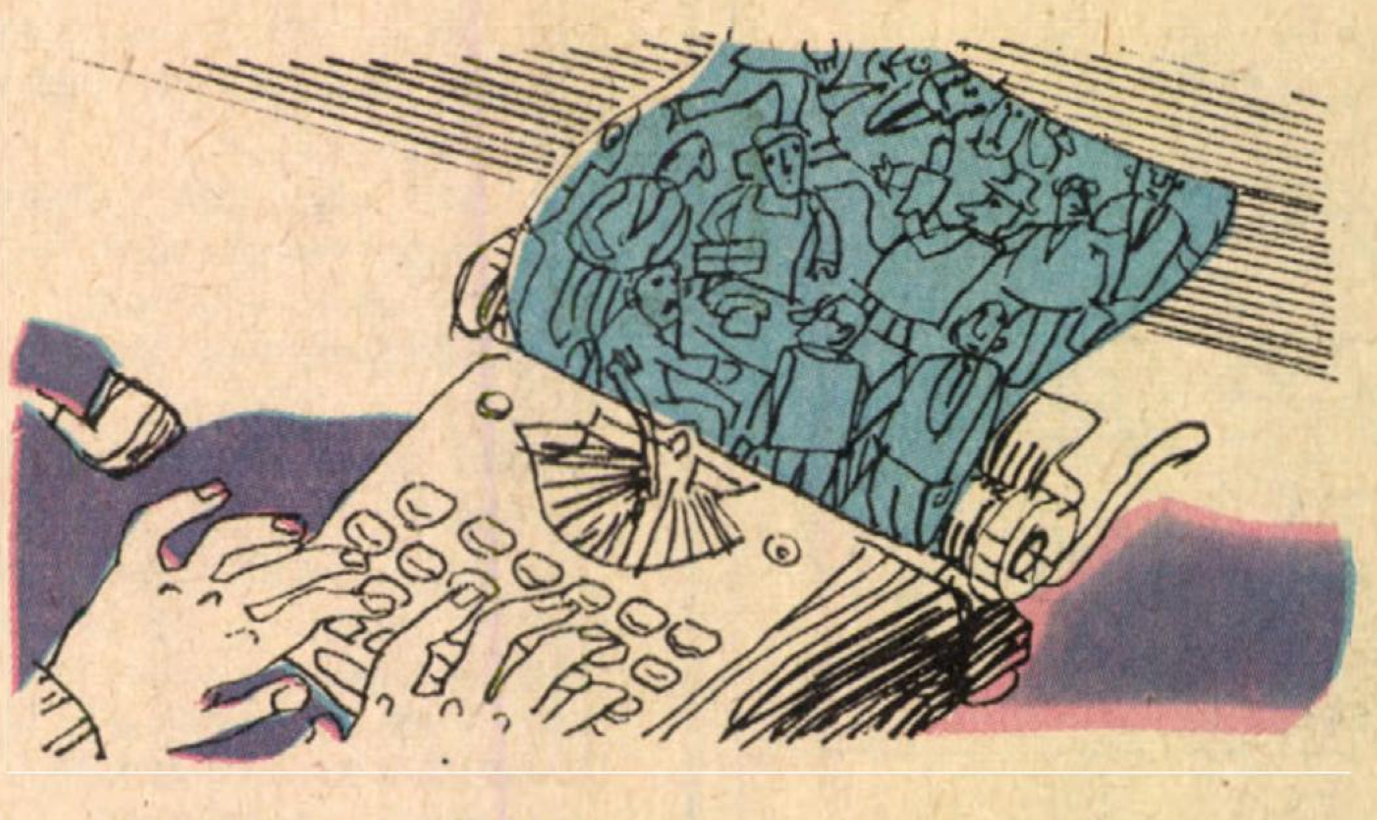
Cikkeidben rendszeresen bírálod a társadalmi visszásságokat, a népgazdaságot károsító jelenségeket, a visszaéléseket, a munkaerkölcs elleni vétségeket, a bürokrácia vadhajtásait, az udvariatlanságot, a hanyagságokat és más efféle haszontalan dolgokat. Nem gondolod, hogy most, az év végén, időszerű lenne, hogy tájékoztasd az olvasót írásaid hatásáról, bírálataid eredményéről?

Kedves Barátom!

Tapintatlanság nyílt színvallásra felszólítani engem, hogy mérleget készítsek a magam munkájáról. Ismerek egy tiszteletreméltó múlttal rendelkező és mindmáig eredményesen tevékenykedő vezetőt, aki a sikeres munka végeztével azt mondja a beosztottjainak: „Jól dolgoztunk, elvtársak!" Sikertelen munka után pedig: „Rosszul dolgoztak, elvtársak!" Vajon én önteltség nélkül mit mondhatok magamnak? Az én munkám benne van abban, amit elértünk és abban is, amit nem értünk el, de ezt szerencsére nem lehet lemérni. Sajnos azokét se, akik sokkal jobban tudnának dolgozni, ha akarnának. Magamnak mégis mindenekelőtt azt mondhatom, hogy elértem bizonyos eredményeket. Egy-kettőt megemlítek közülük.

Számos cikket írtam a munkafegyelemről: a munka kezdetére *nem sietőkről*, a munka végeztével *korán elsietőkről*, a lógósokról és a munkaerő-vándorlásról. A most lezajlott szakszervezeti kongresszuson kitűnt, hogy teljes egészében az igazat írtam. A munkafegyelem lazaságának és a munkaerő vándorlásának megfékezése változatlanul napirenden van. Tehát jól dolgoztunk elvtársak, mert nem dolgoztunk rosszabbul.

Szüntelenül bíráltam a pazarlás mindenféle megnyilvánulását. Felfedtem a könnyelmű és felelőtlen vállalati gazdálkodás meg-

szüntetésének a különleges titkát; csak addig szabad nyújtózkodni, amíg a takaró ér. Aki ennél tovább nem nyújtózkodik, az sohasem pazarolhatja el sem a saját pénzét, sem a vállalatét. Sőt még azt sem mulasztottam el hangsúlyozni, hogy ha minden vezető és minden nem vezető a maga posztján anyaggal, pénzzel, munkaidővel és minden mással *takarékosan* gazdálkodik, akkor nemcsak elejét veszi a pazarlásnak, hanem a népgazdaság, egyben a saját maga javát is szolgálja.

Miután pedig ezzel mindenki — vezető és nem vezető egyaránt — egyetért és mégis sok minden maradt a régiben, nem vitás, hogy jól dolgoztunk elvtársak. Mert ha ennél rosszabbul dolgoztunk volna, akkor nem dolgoztunk volna ilyen jól.

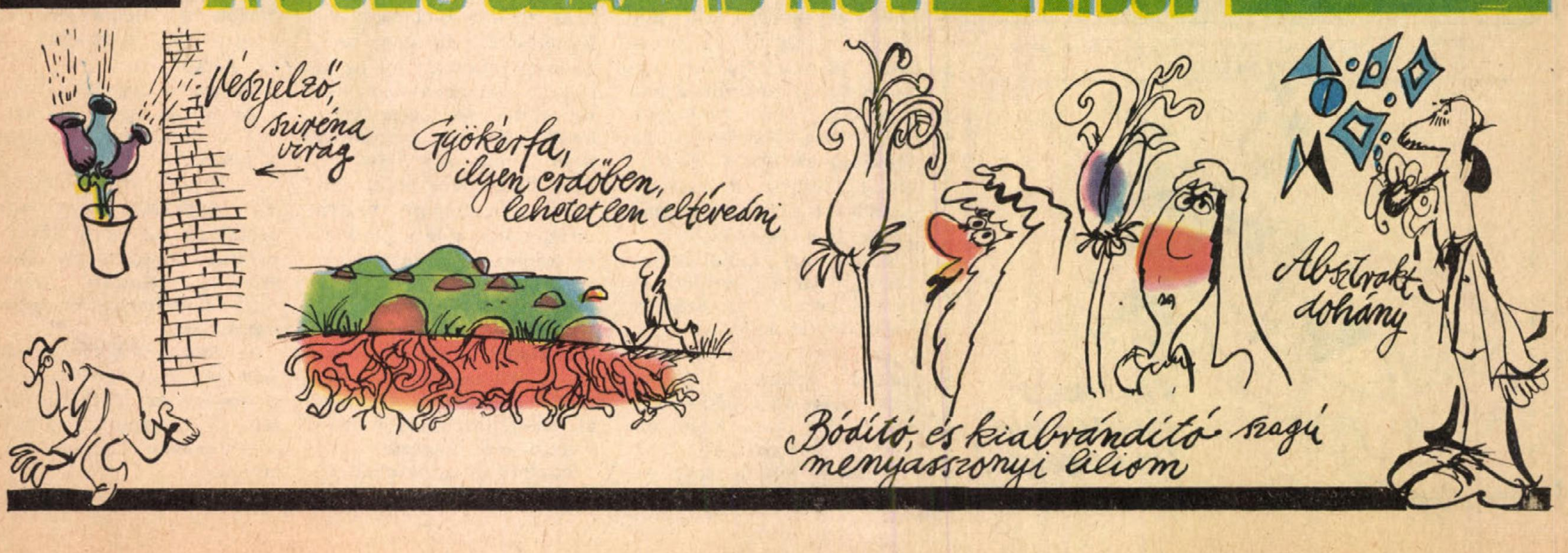
Hogy sok minden marad a régiben, azt egyrészt onnan tudom, hogy mindenki egyre inkább jobban szeretne élni, de munkája jobb elvégzésével kevesebbet törődik, mint a jólétével. A hibák tehát most is ugyanazok, mint annak előtte voltak. Másrészt pedig onnan tudom, hogy sok minden a régiben maradt, mert erről levelében már számos olvasó említést tett. Egy közülük (véletlenül szakmabeli kartársnőm) szóban fejezte ki a véleményét, mondván: ő az én helyemben, ha látná, hogy közügyekben írt számos bíráló cikkem ellenére minden marad a régiben, főbelőné magát. Nem hallgattam rá, tehát nem dolgoztam rosszul, elvtársak.

Egyébként az a véleményem, hogy nincs hiábavaló küzdelem. Hiszek Coubertin-nek, az újkori olimpia alapítójának: „Nem a győzelem a fontos, hanem a részvétel." És ha sok a résztvevő, egyszer majd sok minden nem marad a régiben.

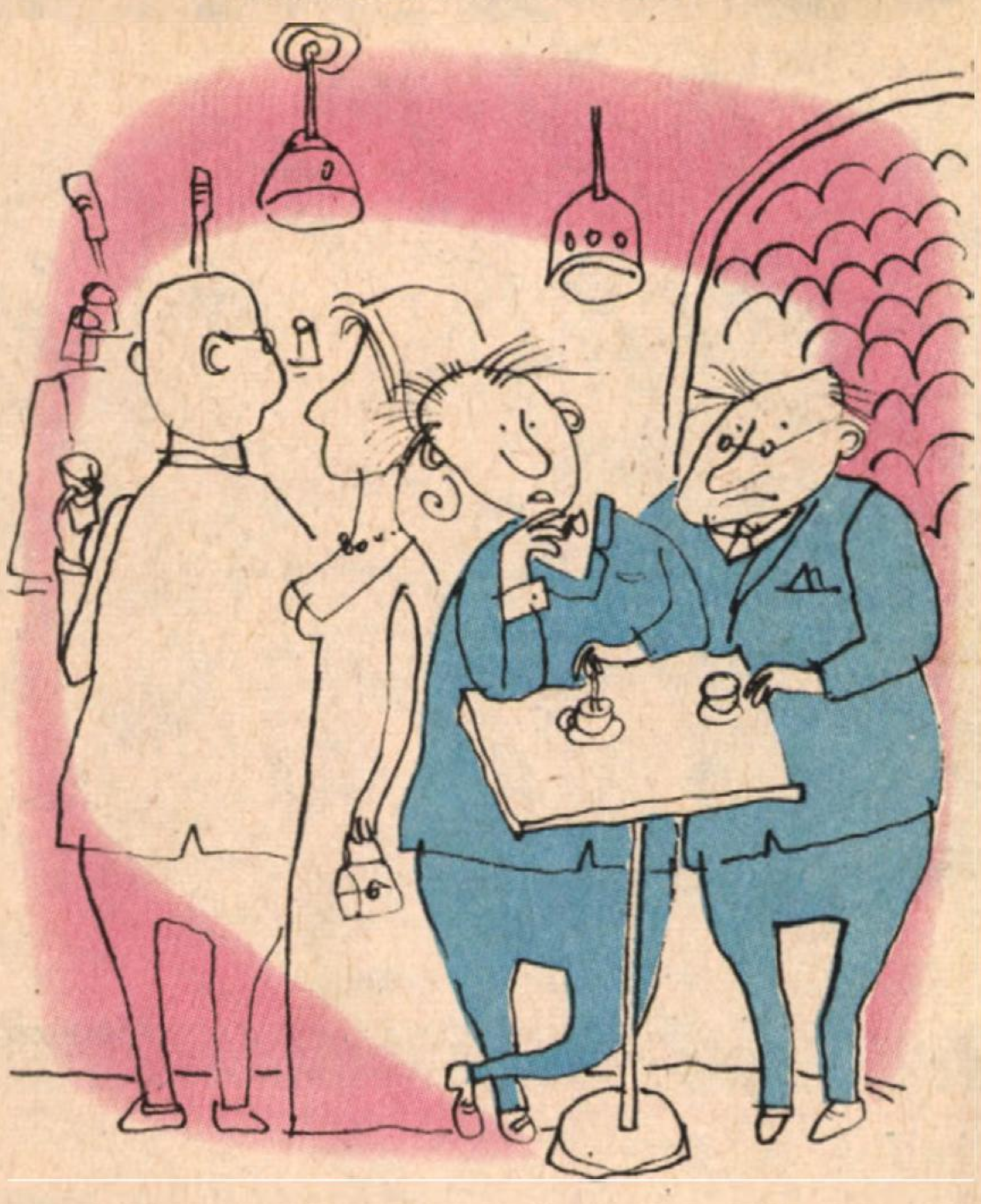
A részvételemet tekintve pedig, kedves Barátom, nyugodt a lelkiismeretem.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

KRITIKUSOK A SZÜNETBEN

– Roppant kellemetlen írni róla. Még nincs kijelölt helye a magyar színházművészetben!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– A férjem imádja a nehéz zenét!

– Úgy látom, ebbe a házba nyomni kell egy kis meleget.

– Gondolja, hogy a troli is téli pihenőben van?

– Na, tessék, most mehetünk inni mi is a közértbe!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

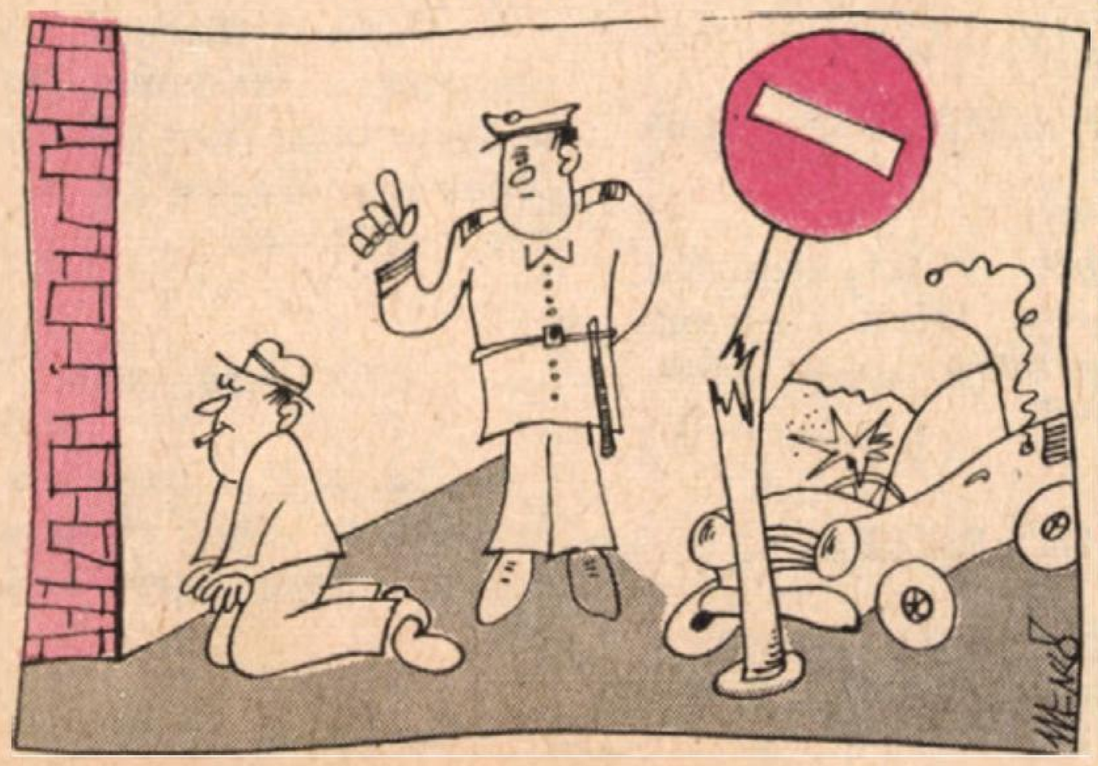
A főnök levelet diktál:
— Írja, Ilonka: Zimmermann Rudolf, Pápa!
Mire a gépírónő:
— De kérem! Ilyen nevű pápa nem létezik...

OSZTÁLYON FELÜLI ÉTTEREM

– Nálunk az abrosz a panaszkönyv, tessék nyugodtan ráírni...

HELYSZÍNI BÍRSÁG

JÁMBOR VESÉZÉS

AZ OPTIMISTA

Az optimista réveteg
csak egyre szenveleg
napokon, éjszakákon át:
„Tovább ez így már nem mehet..."
...s így megy tovább.

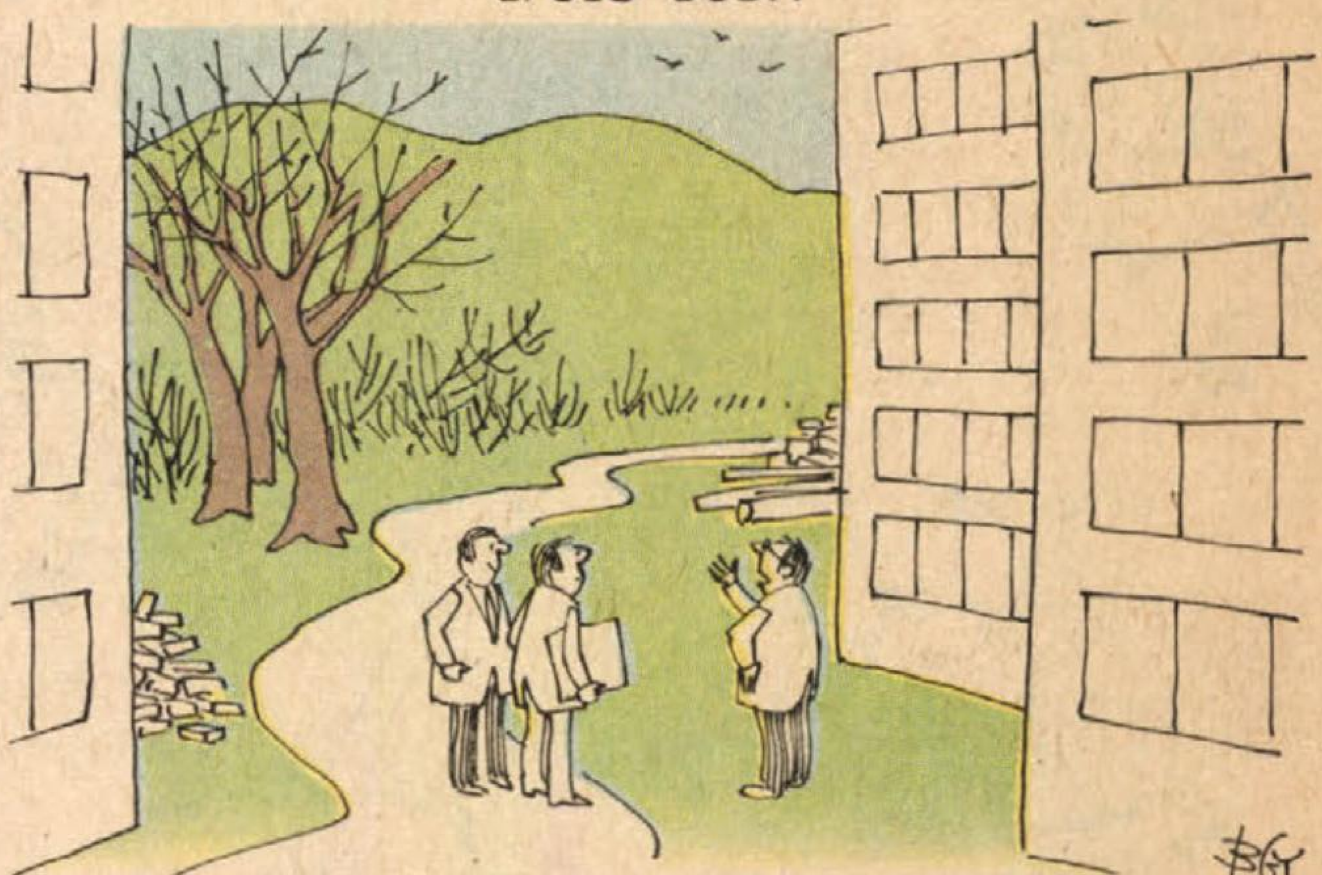
NINCS SZÜKSÉGED SAJÁT VÉLEMÉNYRE

Gyűléseken
türelmesen
várd ki sorod,
majd mint akiben minden háborog,
veszekedős légy, bakafántos,
kardélre
hányj mindent,
embert és istent –
nincs szükséged saját véleményre
ha másnál mindent cáfolsz.

Bácski György

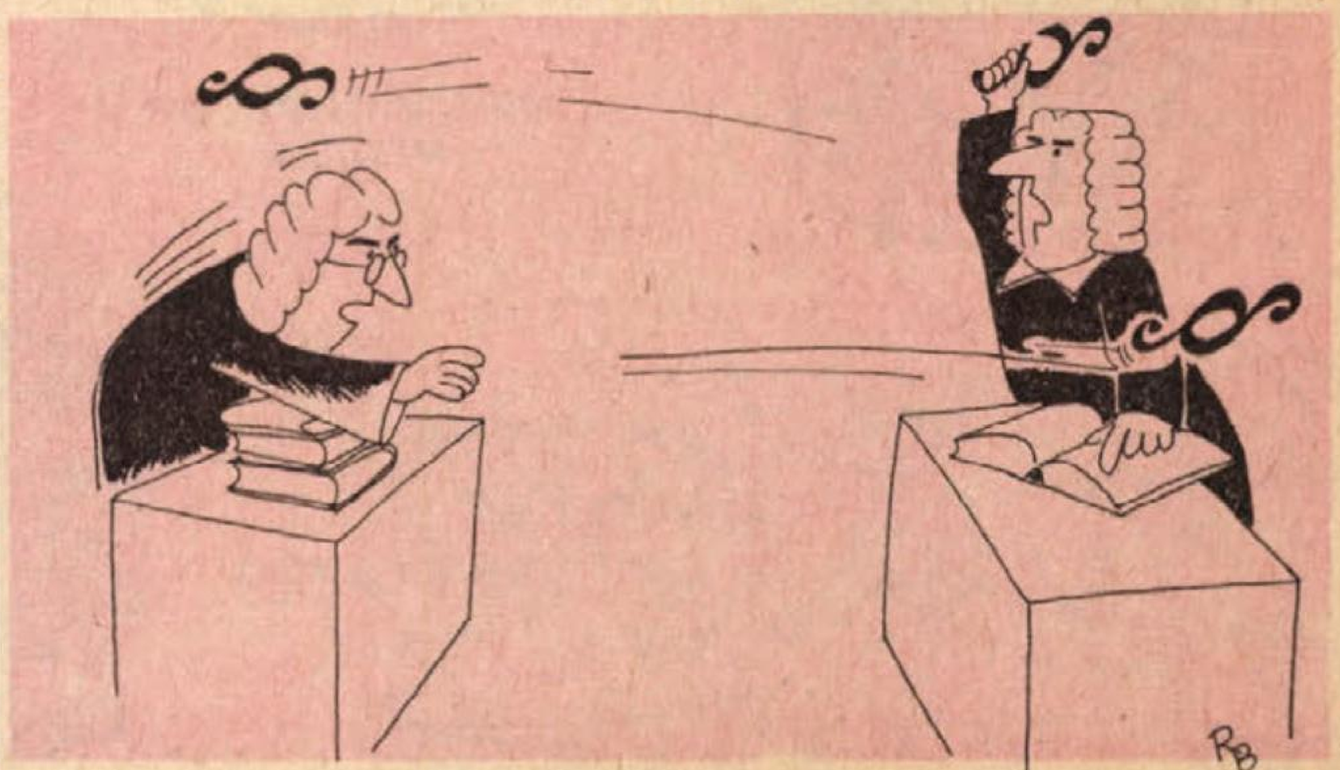

ÉPÜLŐ BUDA

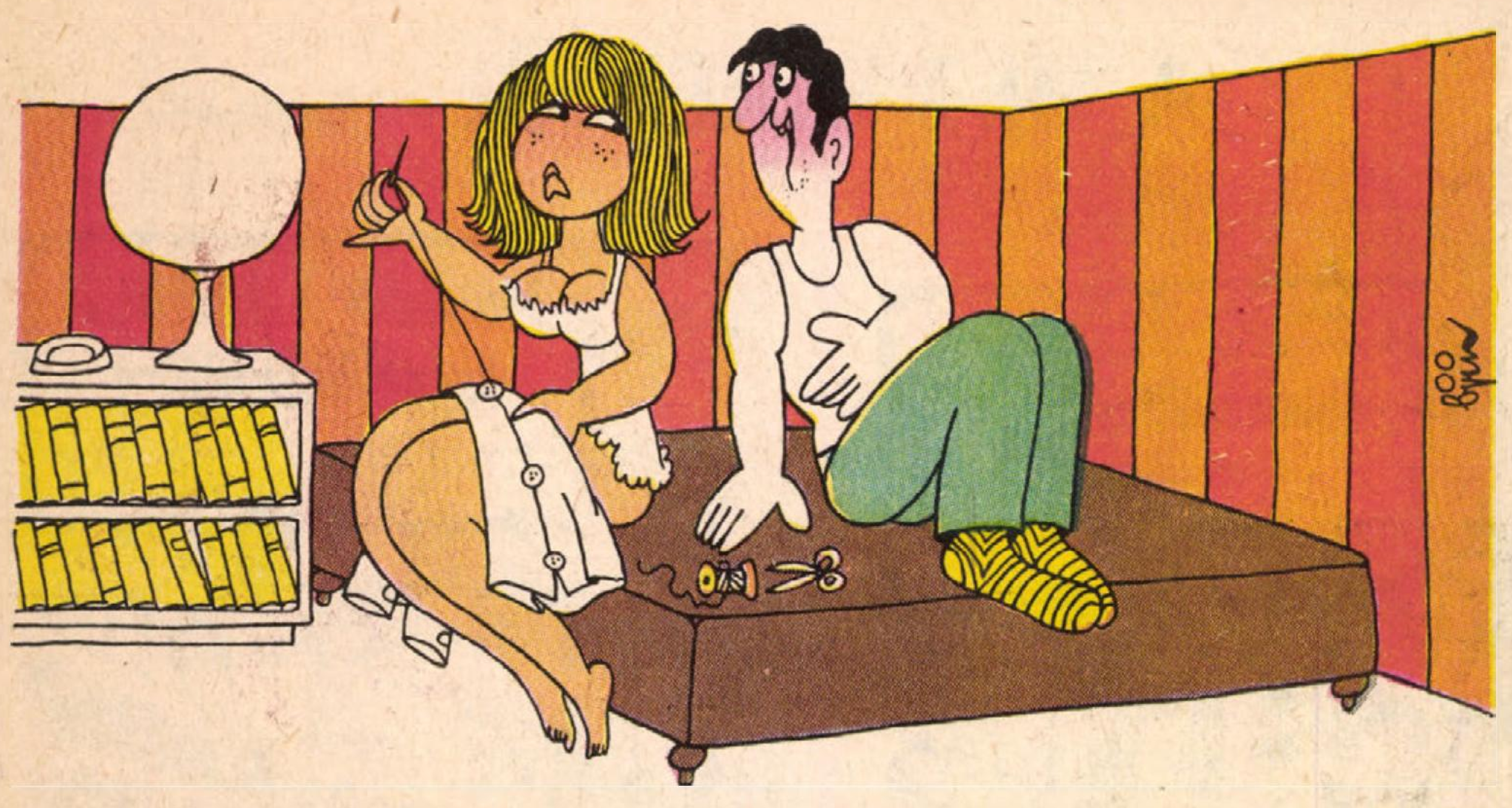

– Itt lakásokra van szükség. Zöldterület marad elég a Mátrában!

JOGI VITA

TAPASZTALATLAN IFJÚ

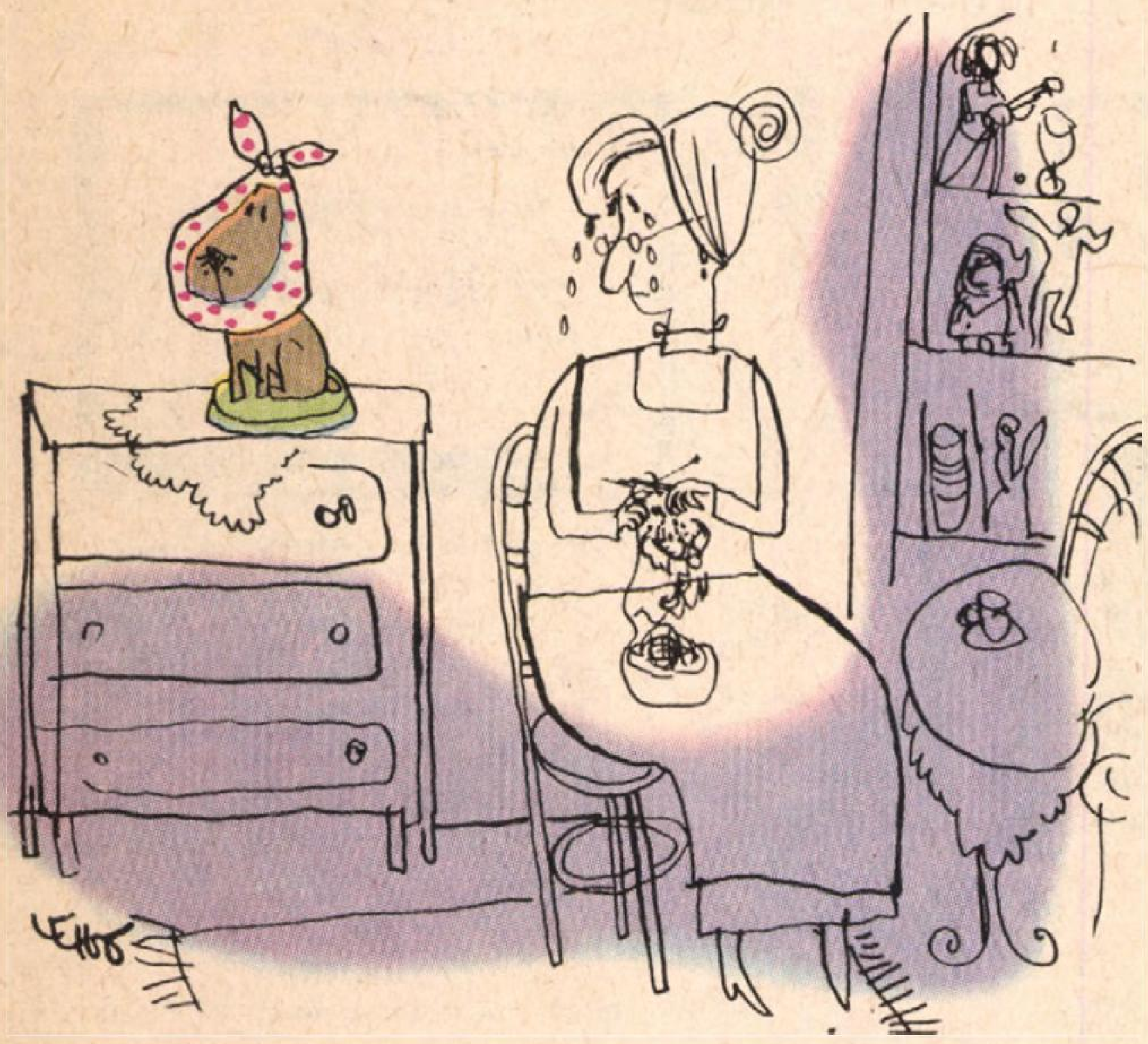
– Ha a feleségem leszel, ugye akkor is felvarrod majd a gombomat?...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LI.

„Nem nő vagy-é s én nemde férfiú?" (Madách)

EGYÜTTÉRZÉS

SZILÁNKOK

ELLENŐRZÉS

— A mi üzemünkben reggelenkint a portás a kapuban áll és ellenőrzi, hogy italosan senki se jöhessen a munkába. Sajnos, ma mégis előfordult, hogy egy italos dolgozót találtunk.

— Ki volt az?

— A portás...

CSÚCS

— Igaz, hogy nem értem fel a hegy csúcsára, de azért úgy érzem, a feladatom magaslatán állok! — mondta gőgösen az alpinista.

KÜLÖNÖS NYILATKOZAT

A tárgyalófelek kölcsönösen biztosították egymást rosszakaratukról és megállapodtak, hogy a jövőben ismét összeülnek egy kis vérpezsdítő veszekedésre.

FOHÁSZ

— Ha már meg kell kapnom a náthát, legalább ne egy vadidegentől, hanem egy kedves jóismerősömtől kapjam meg...

SZÁMOLÁS

— Az én kisfiam már tízig tud számolni. Ez épp elég ahhoz, hogy megszámolja, hány jó magyar film készült az elmúlt harminc esztendőben.

TÉVEDÉS

— Mi nem tévedhetünk. Tévedni emberi dolog — makogta szigorúan a majom.

ESZPRESSZÓBAN

— Kérem a panaszkönyvet!

— Mi a problémája a kedves vendégnek?

— Semmi. Csak unatkozom és olvasni szeretnék.

SZERÉNY STOPOSOK

— Nem tudok senkit felvenni. A kocsiban foglalt minden ülőhely.

— A csomagtartóban még elférnénk kilencen...

IRIGYSÉG

— Tengerész szeretnék lenni.

— Miért?

— Mert a tengerésznek minden kikötőben van egy menyasszonya, akit elhanyagolhat.

JÓ EMBER

— Ez a Lajos nagyon jó ember. Még a légynek sem tud ártani.

— Látja, ez a baj. Légyfogókat készít.

MAI IDŐK

— Hadd mutassam be a második feleségemet.

— Nem kell bemutatnia. Ismerem. Én voltam a harmadik férje.

TEHETSÉG

X. rendkívül tehetségesen álcázza a tehetségtelenségét.

SZERÉNY REPREZENTÁCIÓ

— A Nyugati pályaudvarra érkező külföldi üzletfeleinket egy 12-es autóbuszon tárgyalásaink színhelyére szállítjuk. Ebéd fél egykor az üzemi konyhán: habart paszuly és káposztás tészta. Az esti program: kisfröccs a sarki italboltban, majd egy magyar film megtekintése valamelyik utánjátszó moziban...

BARÁTSÁG

Minden kutyabarátot kedvelek, aki — egyúttal — emberbarát is.

TITOK

Nem vágyom az örök fiatalság titkára. Megelégedném az örök középkorúság titkával.

FŐZÉS

— Végre sikerült rábeszélnem a lányomat, hogy vegyen részt egy főző-tanfolyamon. Éppen ideje: öt éve szakácsnő!...

REKLAMÁCIÓ

— Ez csalás! Ezt az árut műbőrnek adták el nekem, holott közönséges valódi bőr!

Galambos Szilveszter

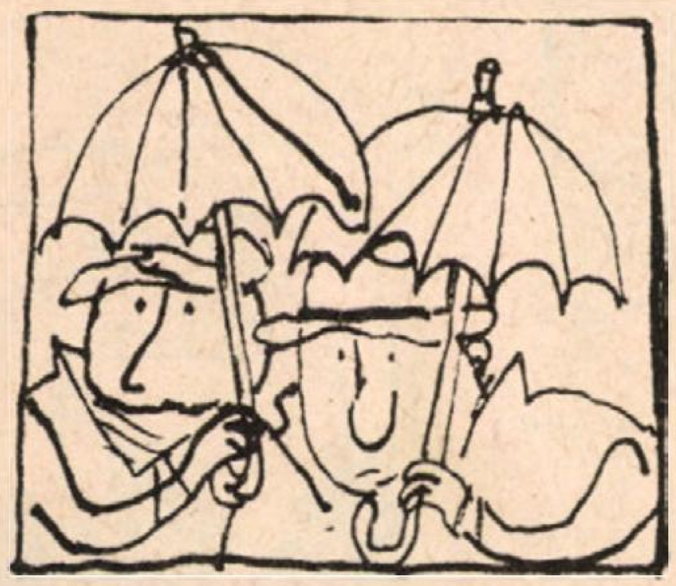
AJÁNDÉKOK nagymaminak

TRIBUN

A St. Louis utolsó kosárlabdamérkőzésén alig ezer néző szomorkodott a gyönyörű, húszezres sportcsarnokban.

— Az ember azt hinné — mondta mélán Donald Schupak, a csapat tulajdonosa —, hogy pusztán az eső elől is többen jönnek be.

Ben Guidolint, a Kansas City edzőjét megkérdezték: vannak-e nyomasztó álmai vesztes mérkőzések után?

— Nincsenek — mondta az edző. — Ahhoz aludnom is kellene.

*

Tex Maule, a kitűnő sportriporter írta: „Egy modern kosárlabdázó legalább 216 centi legyen. Egy modern rögbijátékos szintén. De ő széltében."

*

Marvin Barnes, a Spirits másodedzője mondta Bob MacKinonról, a főnökéről:

— Tökéletes harmóniában dolgozunk. Ő megmondja mit csináljak és én megcsinálom.

*

Az Elgin City — Inverness mérkőzés félidejében egy törzsőrmester jelentkezett a pályaválasztók főnökségénél, hogy a rendőri ügyelet díját inkasszálja. A főnökség az asztalra öntötte a három működő pénztár teljes bevételét, majd zavart mosollyal mondta:

— Nézze, törzsőrmester úr, jöjjön vissza a meccs végén. Addigra a tökmagárusok is elszámolnak.

*

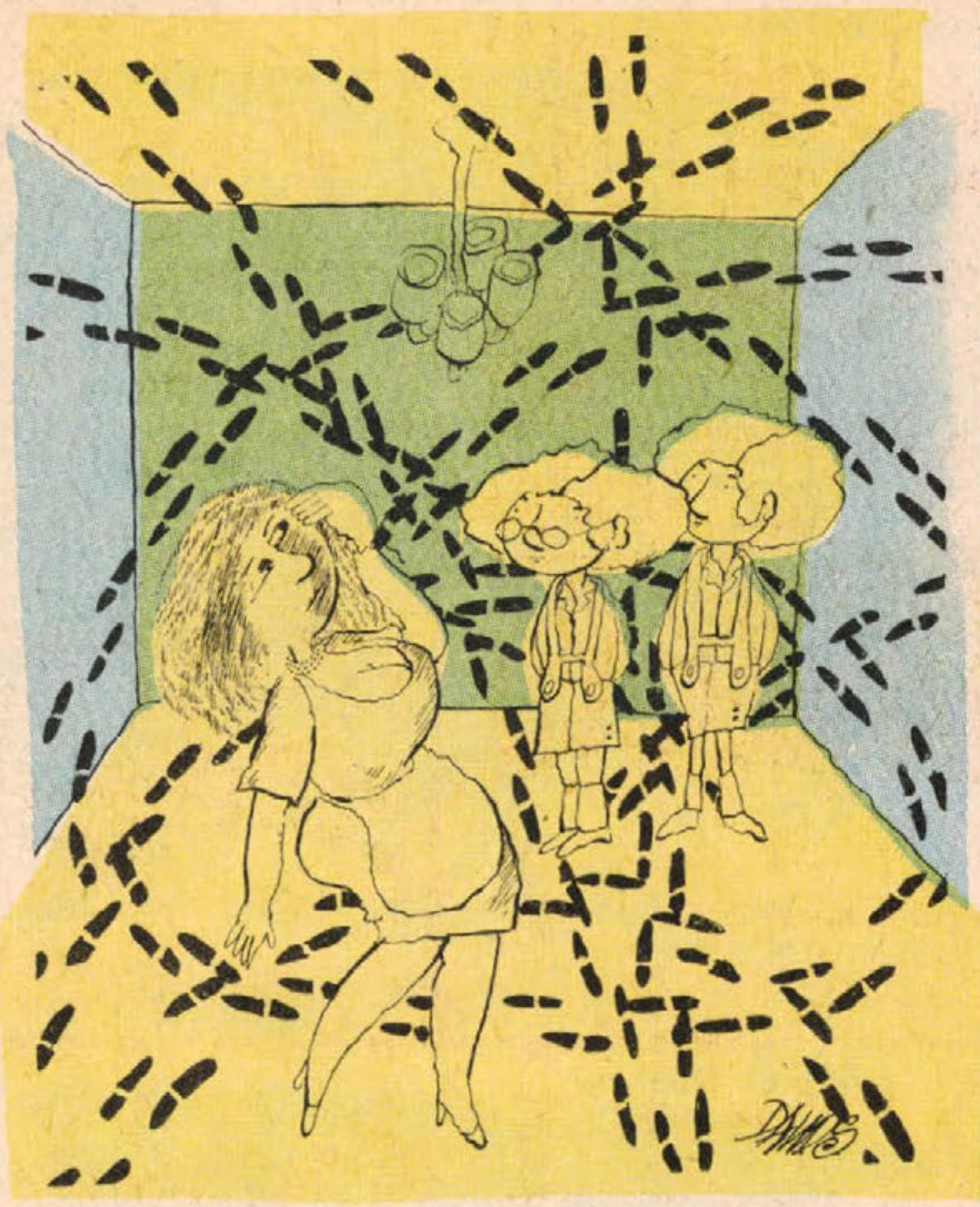
December 6-án délután — pontosan három órával az esküvője után — Steve Parker kifutott a sáros hartlepooli pályára, hogy szilaj rögbimérkőzés részese lehessen. Pat Short, az ifjú asszonyka lelkendezve toporgott a partvonal mentén.

— Egy zokszavam sincs — mondta. — Tisztában vagyok vele: leghőbb vágya, hogy ezen a fontos mérkőzésen játszhasson.

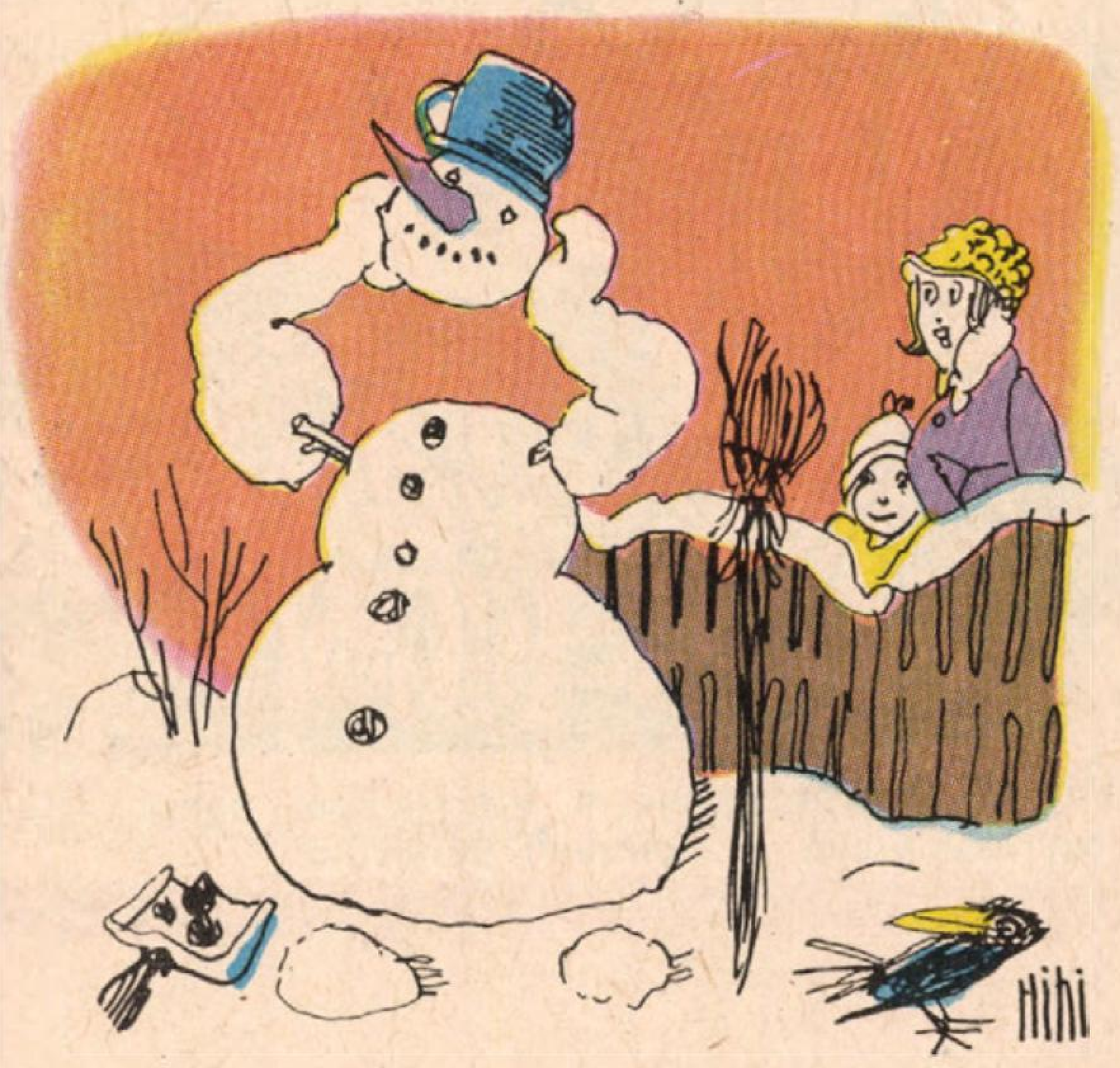
Most legalább tudjuk, mire vágyakoznak az angol férfiak. Steve Parker egyébként a hartlepooli öregfiúk csapatában játszotta ezt a végtelenül fontos mérkőzést.

(p. p.)

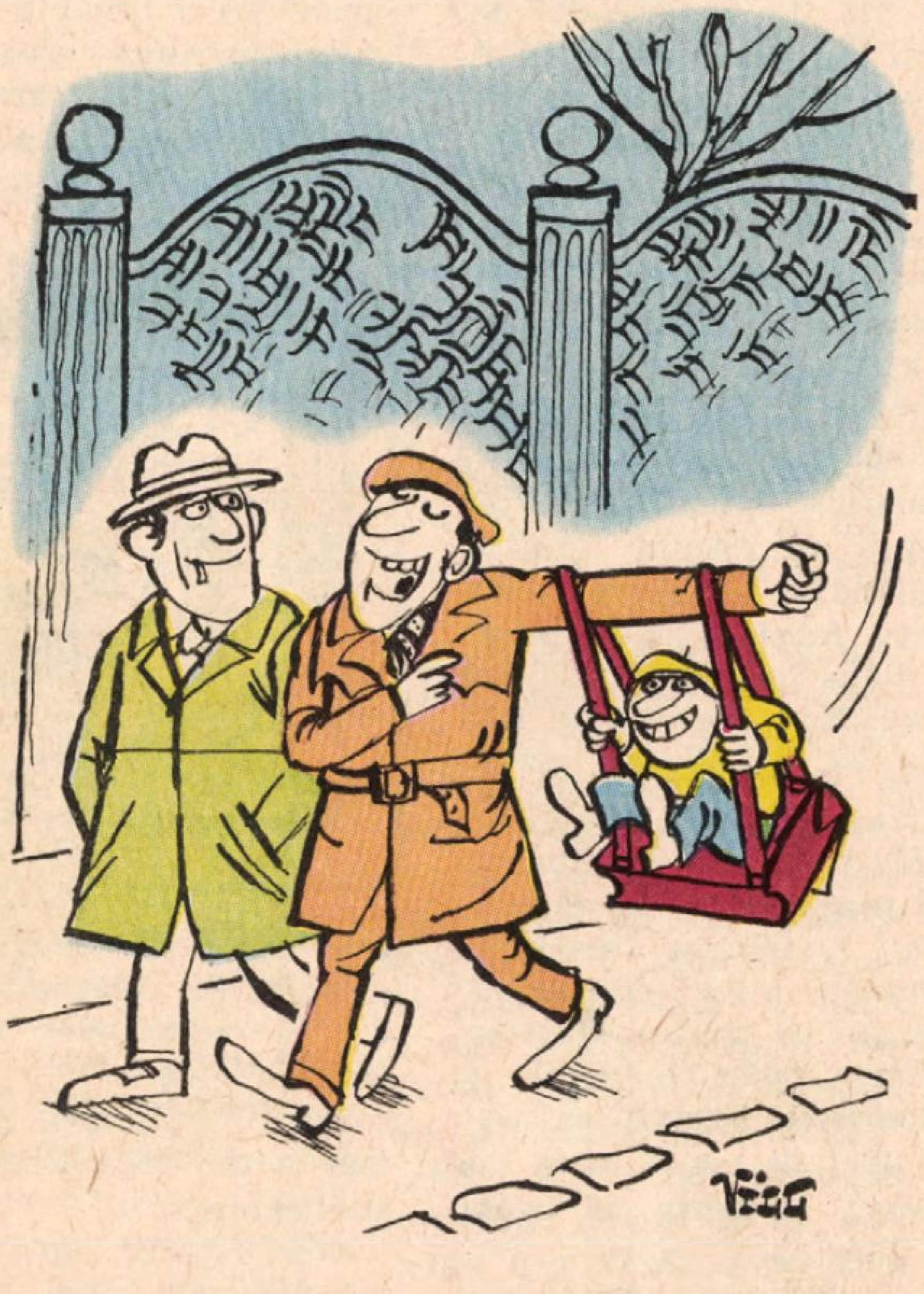
TÉLI SZÜNET

ÉPÍTKEZÉS ÖNERŐBŐL

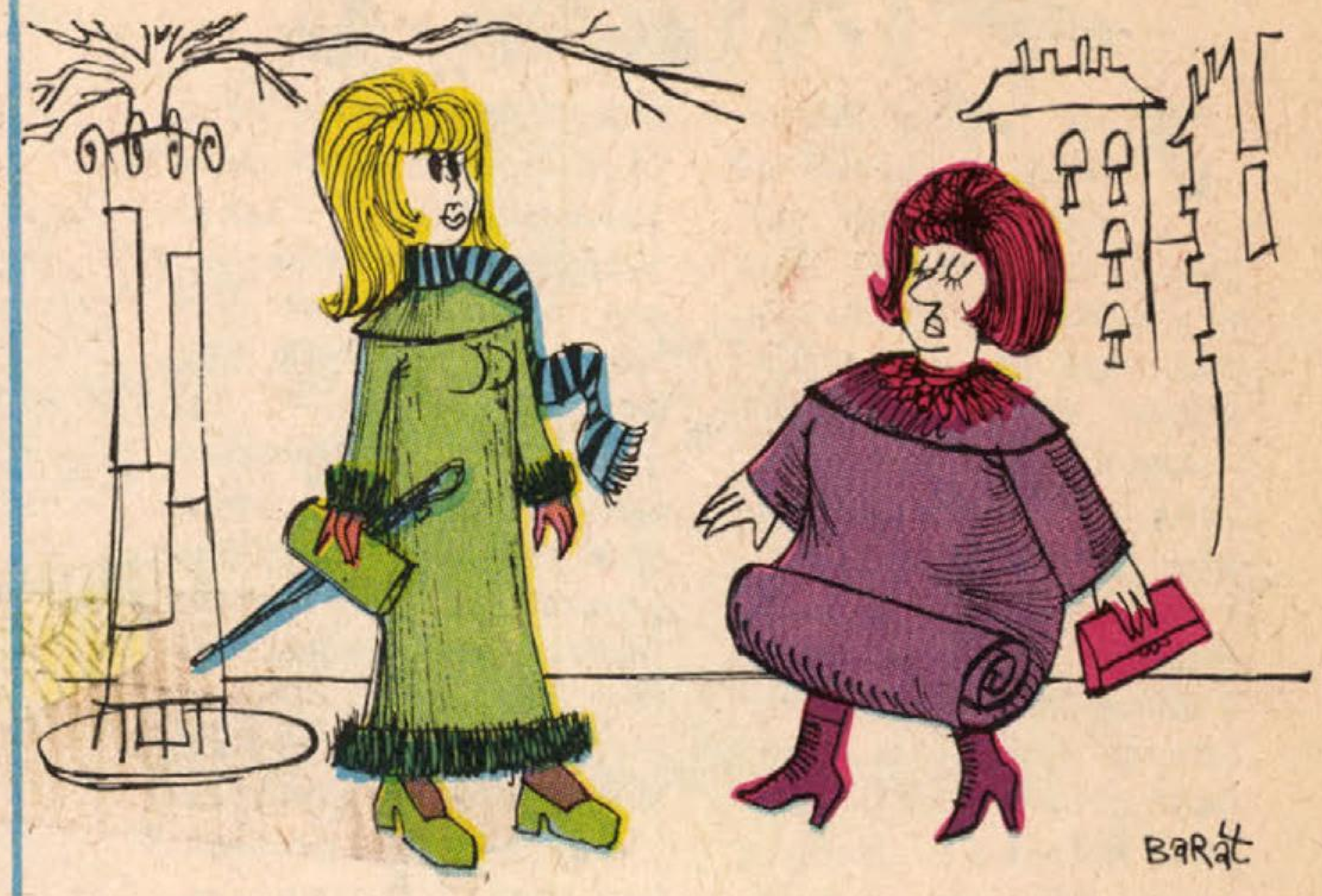

TALÁLÉKONY APA

– Iskolától a zeneóráig alaposan kimozogja magát...

TÉLI DIVATÚJDONSÁG: A TUBUSRUHA

JÓBÁCSI és ROSSZBÁCSI

Nem jó egyedül nézni a televíziót. Csak a közös tévézés ad rá alkalmat, hogy kombináló készségemmel kérkedjem a család előtt. Bűnügyi filmeknél kivált.

Kezdődik a személyek azonosításával. Ki lehet ez a toprongyos, ám rokonszenves egyén, aki lesben áll a kapualjban? A feleségem szerint egy betörő. A lányom szerint egy házmester. Szó sincs róla, kedveskéim, ez egy jóbácsi. A krimiben szereplő típusok ugyanis két nagy csoportra oszlanak. Vannak a jóbácsik és vannak a rosszbácsik. A jóbácsik az elején rendszerint úgy festenek, mintha rosszbácsik volnának, ellentétben a rosszbácsikkal, akik jóbácsikként indulnak.

A magamfajta kombinatív készségű nézőt — vegyék bár szerénytelenségnek — éppen az különbözteti meg az átlagnézőtől, hogy nem téveszti össze a kettőt.

Pedig ez olykor nem is olyan egyszerű. Mert a jóbácsik az elején szerfölött gyanúsan viselkednek: osonnak, lopakodnak, kertelnek, hímeznek-hámoznak, alakoskodnak, rejtegetnek, fenyegetnek, fanyalognak, piszmognak, pusmognak, settenkednek, kitörnek, betörnek, tékozolnak, dorbézolnak, átkozódnak-bétkozódnak. De ez engem mind nem téveszt meg. Én látom, hogy fejük fölött ott lebeg a láthatatlan glória, tősgyökeres jóbácsik ők, bármiképpen is álcázzák.

Míg azonban átellenben velük ott vannak a rossz bácsik, akik az elején olyanok, mint a kezes bárány. Vonzók, előkelőek, nagyvonalúak, nagylelkűek, délcegek, hercigek, nyájasak, alázatosak, önmegtartóztatók, önkritikusak, lovagiasak, zenekedvelők, antialkoholisták, vegetáriánusok, istenfélők, félistenek. De piha! Mondják az öregapjuknak, hogy ők jóbácsik! Látom a homlokukon a Káin bélyegét: elaljasodott, emberbőrből kivetkezett rosszbácsik ezek, bolond aki felül nekik...

Mi több, átható tekintetem előtt nem marad rejtve a szereplők további sorsa sem. Azt is megjósolom, melyik jóbácsival mi fog történni. Kinek kell elpatkolnia közülük a célból, hogy a rosszbácsik rosszbácsisága kiderüljön.

Nehezebb a helyzet a rosszbácsik jövőjének megítélésénél. A rosszbácsikat ugyan mindenképpen utoléri a nemezis, de hogy melyik nemezis éri őket utol, az nem mindegy. Ugyanis bármily furcsán hangzik, vannak olyan rosszbácsik, akikben van egy csipetnyi jóbácsiság. Ezek a — nevezzük őket középrosszbácsiknak — megúszhatják egy letartóztatással, aholis a felügyelő vállveregetése, vagy a menyasszony búcsúpuszija nyomán felsejlik egy közelgő amnesztia. A hámornegyed rosszbácsik férfias tűzharcban esnek el, a legrosszabb bácsik menekülés közben lepotyognak az építkezési állványról, vagy bennégnek az autójukban.

Mármost azt, hogy mely jegyek árulják el a rosszbácsik mineműségét, bajos volna tételesen felsorolni. Sok mindentől függ az: például szemöldökvastagságtól, soványságtól, illetve kövérségtől (megfigyelésem szerint a hájas rosszbácsik rendszerint rosszabbul végzik), modortól, de éppúgy a rosszbácsiknak a kollektívához való viszonyától, szociális helyzetétől satöbbi, satöbbi.

Idáig csak jó és rosszbácsikról volt szó. És mi van, ha a jóbácsi, illetve rosszbácsi, nem bácsi, hanem néni? Sajnos, akkor tudományom csődöt mond. Ki ismeri ki magát a nőkön?

Novobáczky Sándor

Finis

Finis, drága barátnőim, a hátralevő napokat már féllábon is kibírjuk! Még egy utolsó nekirugaszkodás, még egy kis erőfeszítés és túl leszünk egyenjogosításunknak ezen a fárasztó állomásán, a Nők Évén is!

És most, a finis napjaiban visszagondolok; hogyan is éltem én ebben az évben? A munkahelyemen részt vettem, mint hallgató a „Hogyan képezzünk női vezetőket?" című szemináriumon, majd, mint előadó, ugyanezt adtam tovább öt másik szemináriumon. Tagja voltam a Nők Éve ünnepségeit előkészítő vállalati bizottságnak, részt vettem a női

zsokék — női professzorok és egyszerű nők eszmecseréjén, megnyitottam azt a vállalati kiállítást, amely a két, majd azt is, amely a három és ennél többgyermekes anyák hímzéseit és horgolásait mutatta be. Megtekintettem a női villamosvezetőkről készült női fotókiállítást, továbbá a nő-témájú, nő-festők festményeit. Számos felmérést végeztem arról, hogy mit várnak a Nők Évétől, majd arról is, hogy mit várnak a férfiak ugyanettől. Uzsonnát adtunk — én vásároltam a kuglófot — az óvoda óvónőinek; vacsorát — én vásároltam a virslit — a büfé kávéfőzőnőinek.

Értekezletre hívtuk a szüleiket egyedül nevelő lányokat, konferenciára a férjüket egyedül nevelő asszonyokat. A jegyzőkönyvekből tanulmánykötetet állítok össze, témája, a nő lesz, mint nő — a Nők Évében.

Mindezzel párhuzamosan természetesen családom és rokonságom férfitagjai is gondoskodó figyelemmel vettek körül, hogy otthon se feledhessem el a Nők Évét. Ernő bácsi például, aki a Nők Éve előti korszakban csak hetenkint egyszer tette nálunk tiszteletét, megörvendeztetett azzal, hogy mostanában másodnaponkint velünk vacsorázik. Unokaöcsém, aki eddig a férjemet boldogította irodalmi zsengéivel, felfedezte, hogy ezzel megsebzi női érzékenységemet. Ez okból állandóan nekem olvassa fel eposzait.

Fiaim, a Nők Évében, gyakran és fogcsikorgatva mosogattak helyettem, én pedig ugyananynyiszor, ugyanolyan fogcsikorgatva, de éjjel és titokban, mosogattam utánuk, mert szegénykék nem jól csinálták. És persze újra kivasaltam, titokban, mindent, amit a férjem, jóságból, de nem jól — kivasalt helyettem, a Nők Éve alkalmából. És újra kitakarítottam, amit ők, és újra főztem, amit ők...

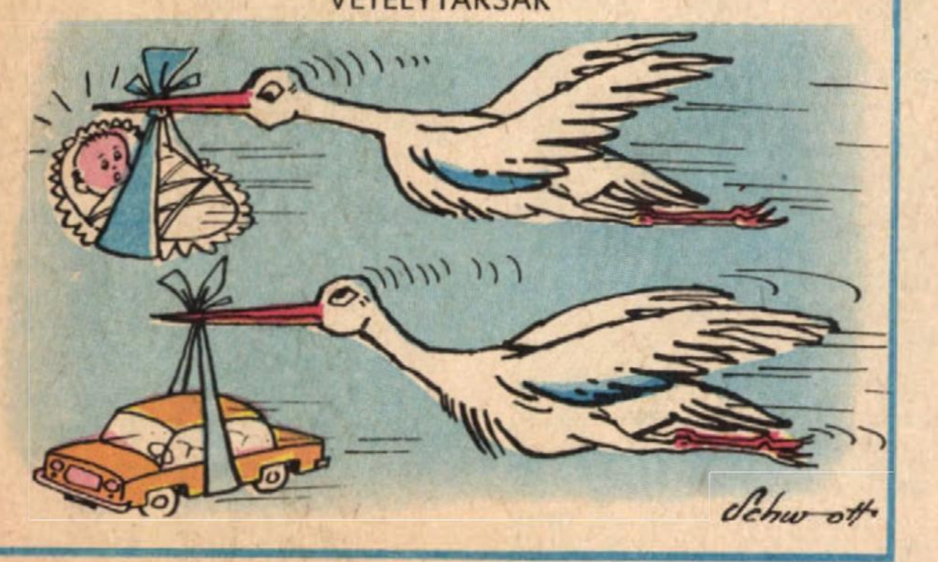
És végre, most, a finisben rájöttem: itt rontottuk el! Mert az igazi az lett volna: Nők Éve helyett, illetve Nők Éve előtt megrendezni a Férfiak Évét. Melynek során a férfiak elsajátíthatták volna mindazon munkálatokat, amelyeket elvégezve feleségüket, anyjukat, barátnőjüket, nővérüket megkímélhetik a munkától és amelyek révén egyenrangú társaink lehettek volna.

De talán még nem késő?

Mindenesetre: Éljen és jöjjön a Férfiak Éve!

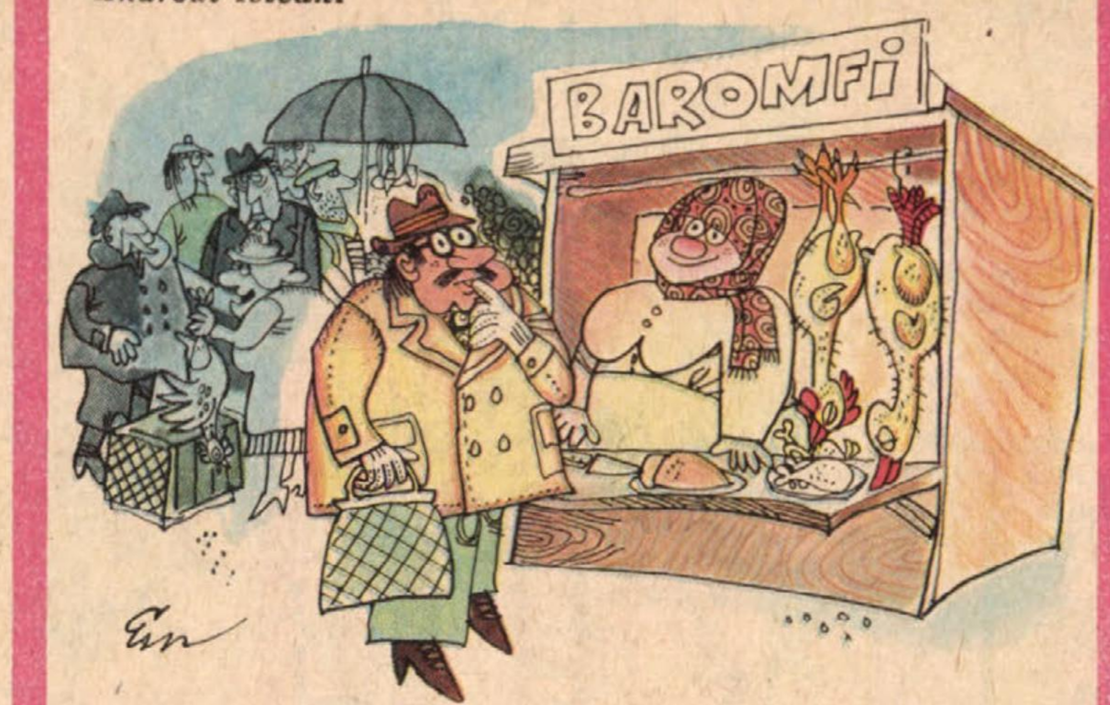
Pongrácz Zsuzsa

VETÉLYTÁRSAK

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIRŐL ÁBRÁNDOZNAK?

Endrődi István:

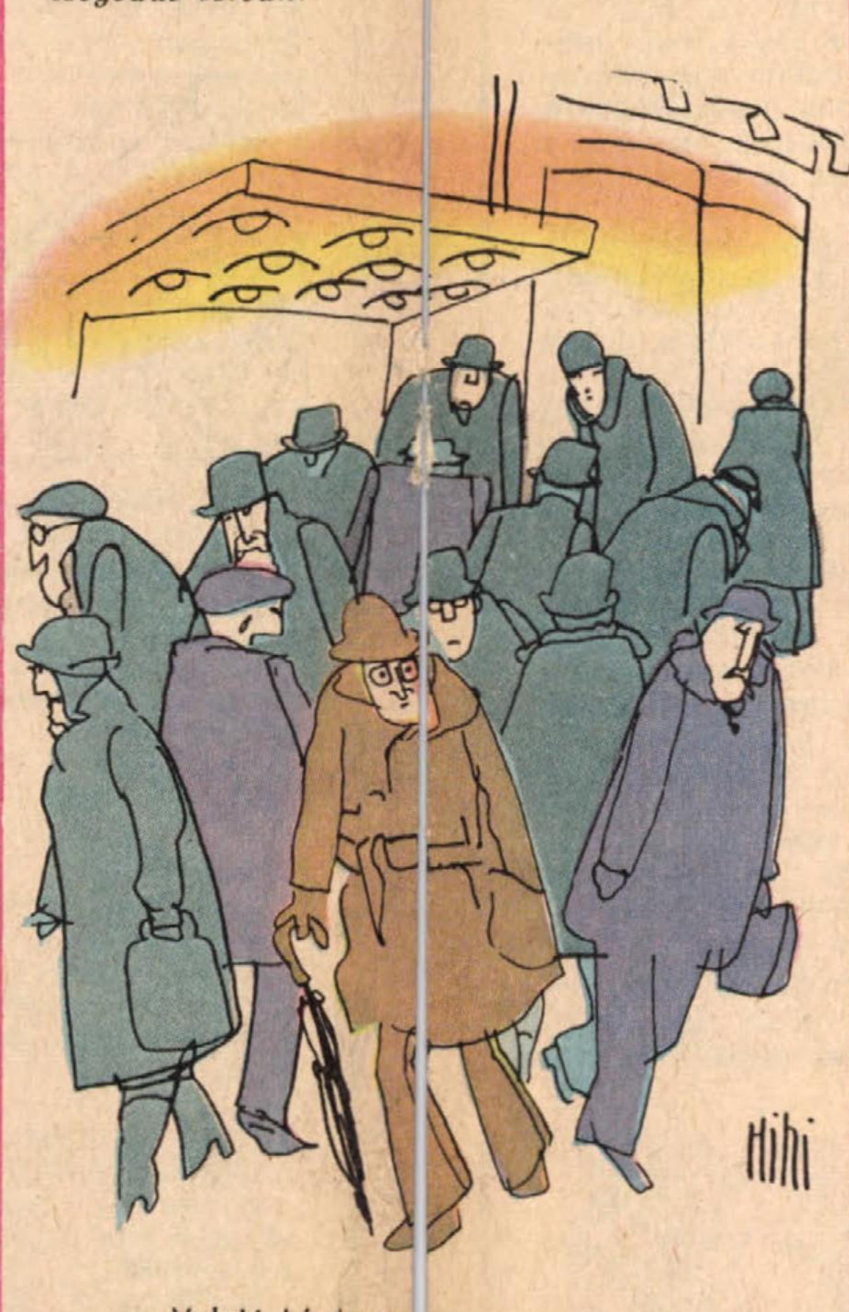
– Arról, hogy jövőre Férfiak Éve lesz, és akkor nem nekem kell bevásárolni...

Brenner György:

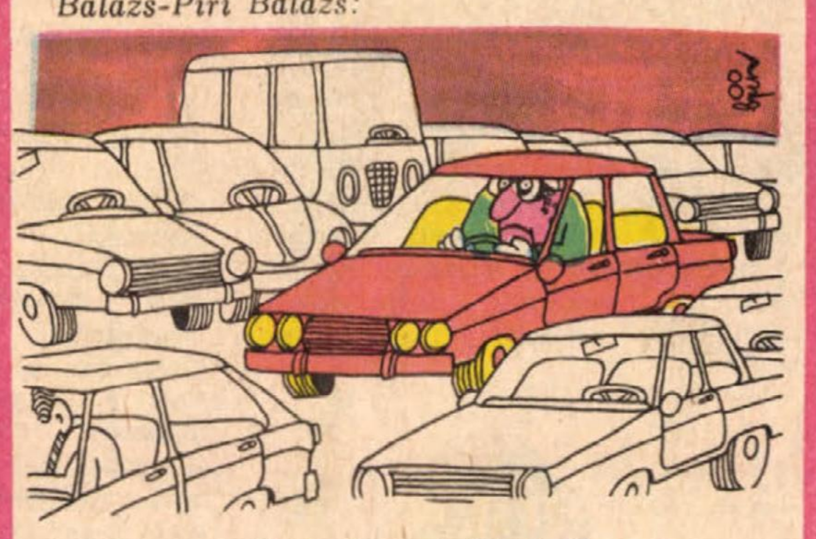
– Összerakosgatok a fizetésemből annyit, hogy befizethessek egy IBUSZ-utat a montreali olimpiára...

Hegedűs István:

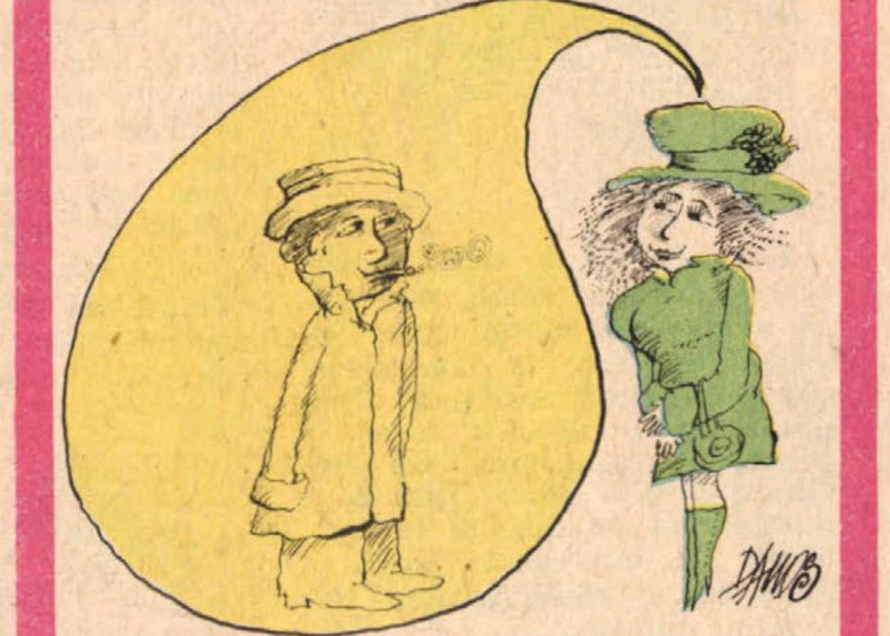
– Valaki kérdezze meg: hogy vagyok?

Balázs-Piri Balázs:

– Szabad parkolóhelyről...

Dallos Jenő:

– Talán valaki rólam ábrándozik...

Fülöp György:

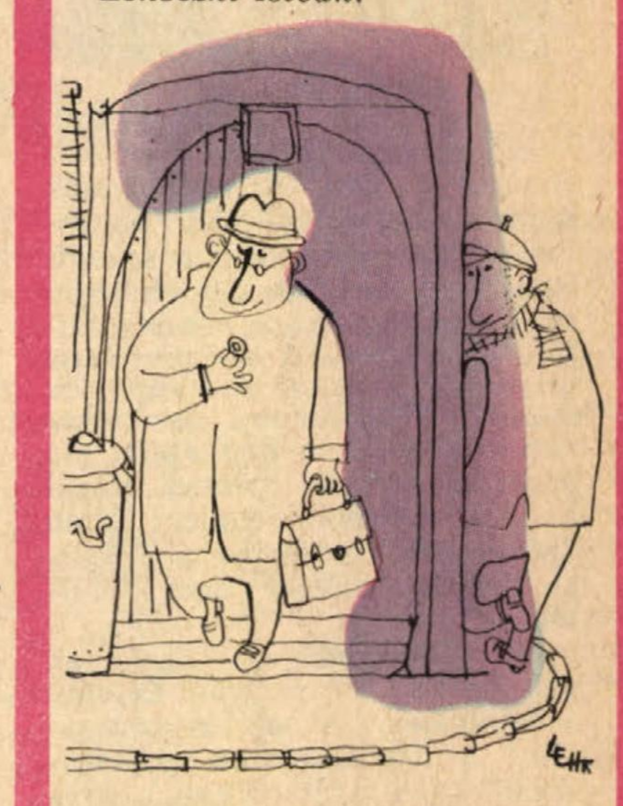
– Király szeretnék lenni Madagaszkárban.

Vasvári Anna:

– A fiatalságról és a nyugdíjról.

Lehoczki István:

– Talán mégis minden arany, ami fénylik.

BING

Nem tudom te hogy vagy vele. pajtás, én ilyentájt mindig elszontyolodom. Hogy olyan fene módon elszaladt felettünk az idő. És még csak meg sem kérdezte: szabad-e, illik-e? Tudtunkkal, de beleegyezésünk nélkül.

Neked mit magyarázzam: nem a régi szép időket siratom. Csak a régi szép karácsonyokat.

Emlékszel, délután hóembert kellett építeni. Kis hólabdát gurigáztunk, amíg mázsásra dagadt, aztán talpra állítottuk, izzadva, erőlködve, ronggyá ázva. Nagy fekete varjúk lesték a diófa csücskéről, olykor gúnyosan felkiáltottak, kár, kár, kár a gőzért, gyerekek.

Ma még csak hó sincsen. Ha meg van, akkor is jönnek a lapátos masinák, pillanat alatt elkotorják, marad a szürke flaszter.

Este aztán lehúztuk a zöldernyős lámpát az asztal fölé és azt a buta kis játékot játszotta az egész família. *„Ne nevess korán!"* Amerikai mogyoróba, meg mandarinba. Emlékszel, amelyikben egyik bábu kirúghatta a másikat. A nagymutter közben almát tett a vaskályhára. Egy idő múlva rotyogni kezdtek és ettől valahogyan egész jövő karácsonyig sültalma szagú lett az asztal, a szekrény, a függöny, a terítő, az egész lakás. Békesség volt aznap

este, csend és öröm, szerte az egész kis világon, ameddig a zöldernyős lámpa fényköre elért.

Na, próbálj meg ma almát sütni, pajtás. A gázkonvektoron.

Nézd csak, most jut eszembe, hát arra emlékszel-e, hogy tízpercenként kiszaladtunk a konyhába. A sarki fűszeres naptára miatt. Délután hozták, már ott lógott a kiskredenc mellett. Hát pajtás, az a naptár, az valami csoda volt. Kemény kartonból volt a hátlapja, havas tájat domborítottak rá vízimalommal, vadászlakkal, büszke fenyőkkel és málé őzekkel. Az egészet teleszórták gumiarábikumos flitterrel, csillogott, ragyogott, Messziföld, a Vágyak Vidéke, Thulén túli birodalom, egy havas Eldorádó. A naptárlapok hátuljára ételrecepteket nyomtattak. Uram-atyám, micsoda ételrecepteket. „Sült csuka Beauharnais-mártással", „Schmankerl-kása habartan", „Apró csőfánkok tejszínhabbal". Nem is kellett megfőzni, elég volt olvasni is azokat a recepteket.

Mostanában kártyanaptárt gyűjtenek a srácok. Pucér manökenekkel a tetején. Hát, nem tudom...

Na, pár napja aztán megláttam egy lemezt a kirakatban. „A fehér karácsonyt", Bing Crosbyval. Emlékszel, pajtás, lá lálá lállá lá lállá... Ugye most neked is elzsibbadt egy kicsit a tarkód, kiszáradt a torkod, mi? Jaj, pajtás, ez a Bing világéletében nagy szélhámos volt. A Balzsamos Hang, a Szent Hazug. Csak egy kicsit meglengette azt a csoda orgánumát és akkor három percig mindent elhittünk neki. Hogy jó úton halad a világ, a bátrak elnyerik jutalmukat, az igazság diadalt arat, harangok zúgnak, fahéjtestű lányok kacagnak, a sarkon túl vár ránk a boldogság.

Hazavittem a lemezt. Gondoltam akkor este majd lejátszom a srácoknak. Valami kalandos fantázia motoszkált bennem. Hogy Bing dalától talán ők is megérzik majd a régi hóemberek hűvösét a tenyerükön, a régi sültalmák ízét az ínyükön, a régi karácsonyok hangulatát a szívükben.

Aztán, hogy másnap délután hazaértem, már szólt odabenn a gramofon. Veszett és fogvásító plimplim, gyorsan és a legmagasabb fekvésben, örökké ugyanazt a négy hangot nyeszeregtetve. A „Hicken-

ooper's Purple Dogs", vagy a „Harum-Scarum Amalgamated Medicos", az ördög tudja már megkülönböztetni ezeket a bandákat, egyik olyan, mint a másik. Valaki énekelt is, véznán nyervogva, mint beteg kandúr a háztetőn. Egy kicsit lelombozódtam. Sültalma? Hóember? Hangulat? Ezeknek?!

— Szia öreg — ordítottak, ahogy beléptem. — Oltári jó lemezt hoztál.

Mi van?

Odarohantam, megállítottam a szerkentyűt. „A fehér karácsony" volt a tányéron.

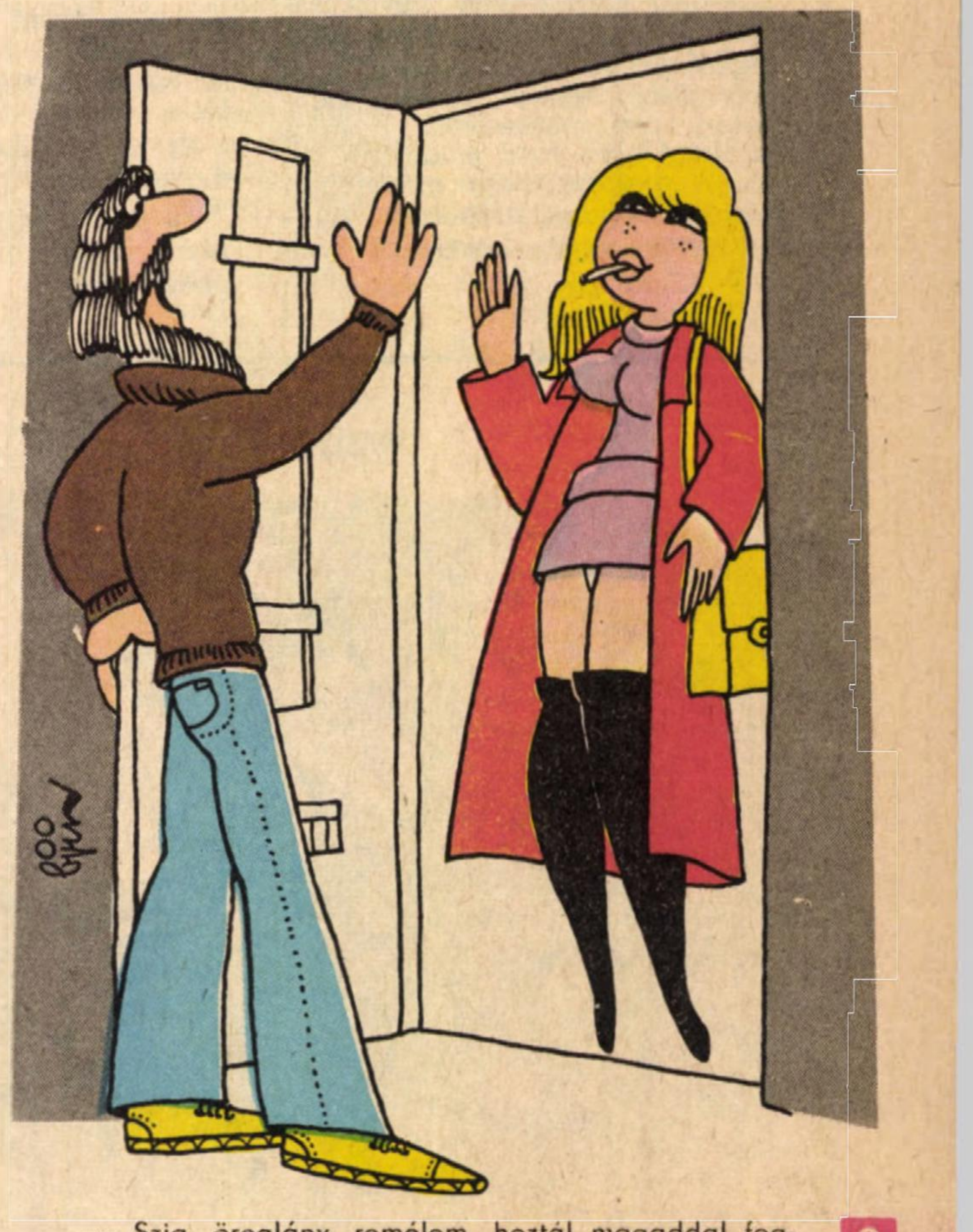
— Úristen — mondtam. — Mit csináltatok ezzel a lemezzel?

— Sajtóhiba volt a borítón — magyarázták a srácok. — Azt írták, hogy 33-as fordulatszámmal kell játszani. Először úgy próbáltuk, de rém ciki volt. Erre felmentünk 72-es fordulatra és mindjárt príma lett.

Kivánszorogtam a konyhába, elővettem az újságot, de nem tudtam olvasni. Kilőtték alólam a fantáziámat. Aztán hirtelen szíven ütött egy gondolat. Te pajtás, lehetséges, hogy a mai világban is ott van még a sültalmák illata, a sarki fűszeres naptárának csodája és a hóember köcsögkalapja. Csak mi nemigen vesszük észre. Mert nekünk egy kicsit talán már túl gyorsan forgatják.

Peterdi Pál

SZÍVÉLYES FOGADTATÁS

– Szia, öreglány, remélem, hoztál magaddal fogkefét?!

KIT MŰVELJÜNK – HOGY MŰVELJÜNK?

Jászfényszaru onnan nyerte a nevét, hogy a határában találták meg Lehel vezér szaruból készült, fényes kürtjét. Így tartja a szájhagyomány. Ezzel aztán ki is merült a hagyományok tárháza, ősi meséket,

mondákat, régi dalokat nem őriz errefelé a nép. A népművelők szerint hagyományosan hagyománytalan ez a vidék: a századelőn sem találtak itt feljegyzendő dallamokat a népdalgyűjtők. A művelődési ház maréknyi brigádja összeállított egy kis műsort a társadalmi esküvőkre kerestek hozzá a nép ajkán élő házasító, párosító dalokat. Végül a „Két összeillő ember” című Szécsi-nótát vették be a műsorba, annál ősibbet nem találtak...

Új hagyományok születnek napjainkban Fényszarun. Például a felnőttéavatás sajátos szertartása: a tizennyolcadik születésnapján slusszkulcsot kap a gyerek. Felelevenítik a százházas lakodalmak régi szokását is. Új motívum: pénzért fogadott őrt állítanak a lakodalmas ház elé, hogy idegenek ne zavarhassák a mulatozást.

Telik a fóliából! — mondják. Mármint a fólia alatt nevelt salátából, paprikából, primőr zöldségből. Telik slusszkulcsra, gazdag nászajándékra, fizetett lakodalmi őrre. Huszonöt forintos színházjegyre már ritkábban telik. A mutatós, nagy művelődési ház négyszáz férőhelyes színházterme elég kevésszer van tele.

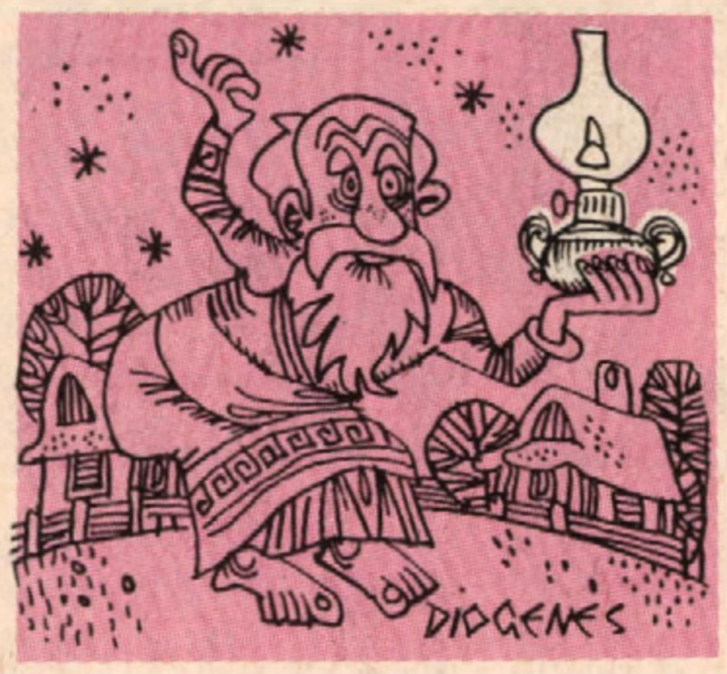
A művelődési ház csoportjaiban, szakköreiben sok a gyerek, kevés a felnőtt. Nem érnek rá, mondják mentegetőzve, sok a munka, rengeteget kell „teperni” az embereknek. És akik már ráérnének: az öregek, a nyugdíjasok? Rájuk nem gondolnak? Dehogynem! Külön klubjuk van a házban. Egyetlen baja van csupán: az, hogy fűthetetlen.

Jászárokszállás művelődési házának is az úttörők és a kisdobosok a leglelkesebb látogatói. Ők bokáznak a népi tánccsoportban, ők szépmíveskednek a szépnevű Szépmíves Klubban. A felnőttekből álló egyetlen csoport: a fotószakkör. Miért csak ennyi? Nincs rá idő — mondják egyesek. Nincs rá igény — mondják mások.

Mert amikor még volt idő a kultúrára, úgy tíz-húsz évvel ezelőtt, volt itt dalárda, színjátszó csoport, Marica grófnő, meg minden.

Most mire van igény? — kérdezem. Sorolják:

Azbesztlap kellene: két centi széles, 26 centi hosszú bél a petróleumfőzőkbe. Sok a tanya,

ahol se villany, se gáz, petróleumfőzőt használnának, de sehol nem kapni hozzá belet.

Vízvezeték kellene, mert csak az utcák felében van még vezetékes víz.

És útburkolat kellene, és járda, mert iszonyatos a sár.

És ez is közművelődési gond! Mert hiába hirdeti a legszebb programot a művelődési ház, százszor is meggondolja valaki, hogy elmenjen-e oda a falu széléről, a dagadó, ragadó, cuppogó sáron át...

Boconád szegény summásfalu volt hajdan. A kétezer lakosnak ma tizenkét milliója van a takarékban, s csak a kocsmában több mint hárommillió forintot otthagynak évente. A falu tele van virággal, s a kultúrára is szívesen áldoznak az emberek. Van klubkönyvtár, ifjúsági klub. Van

művelődési ház is: kicsi, korszerűtlen. Lehetne szebb, nagyobb, ha a műemlék-jellegű Szeleczky kastély sorsáról is döntenének végre, mielőtt összerogyna. Felújításához a falunak kevés a pénze, ők csak munkával tudnának segíteni. Azzal nem lenne gond, arról ők nagyon híresek: tavaly is másodikak lettek a megyében a községszépítési társadalmi munkákban.

A falu lelkes vezetői végig kalauzoltak bennünket minden közművelődési intézményen, nagyon boldogan mutatták meg az új óvodát, benne a parányi mosdót, ahol naponta Ovenall-szájvízzel öblögetnek a legeslegkisebbek és rendszeresen fogat mosnak a nagyobbacskák. Valami igazság van a dicsekvésükben: a közművelődés valóban itt kezdődik.

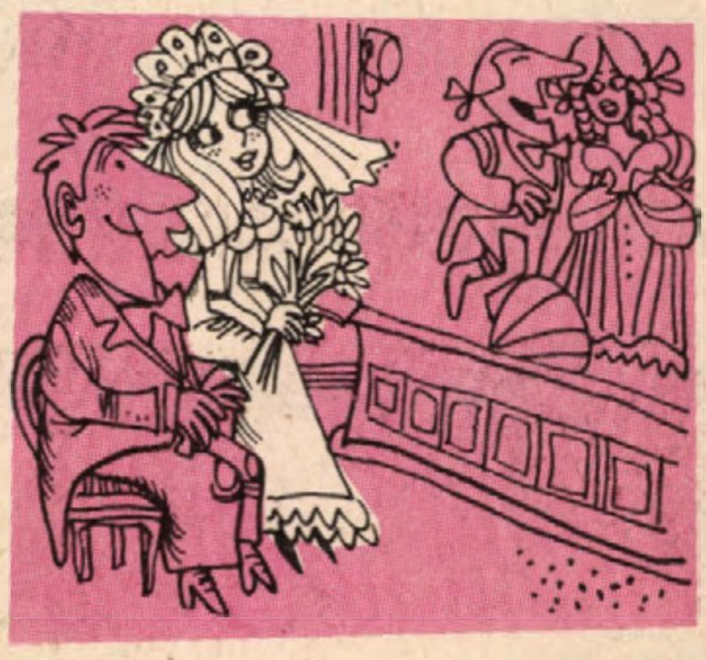
A szakkörökben, csoportokban itt is nagyon sok a gyerek. Bár volt mostanában a művelődési háznak olyan rendezvénysorozata is, amelyen 140 felnőtt vett részt. Hogy mi volt ez a nagy érdeklődést kiváltó közművelődési esemény? A KRESZ-tanfolyam.

Heves amolyan se falu, se város. Szép nagy művelődési háza ritkán van kihasználva. Különösen azóta csappant meg a látogatottsága, amióta a tanács bezáratta a házban levő kocsmát.

A tanács arra panaszkodik, hogy kevés a közművelődési szakember. A művelődési ház dolgozói azt panaszolják, hogy sok a „keresztbe” szervezés: az üzemek, intézmények nem egyeztetik a programjukat a művelődési házzal, s így előfordul, hogy egyszerre több rendezvény is van a faluban.

Sajátos módon magyarázzák például a szeptemberi program sikertelenségét: kilenc esküvő volt abban a hónapban a faluban, mindenki azzal volt elfoglalva, nem ért rá a művelődésre. Mit lehetne tenni? El kéne rendelni, hogy a tanácsházi szertartás után az egész násznép köteles átvonulni a művelődési házba és végignézni a műsort.

Most Hevesen is az úttörőkre építenek, őket vonják be a szakkörökbe, csoportokba. Igazuk

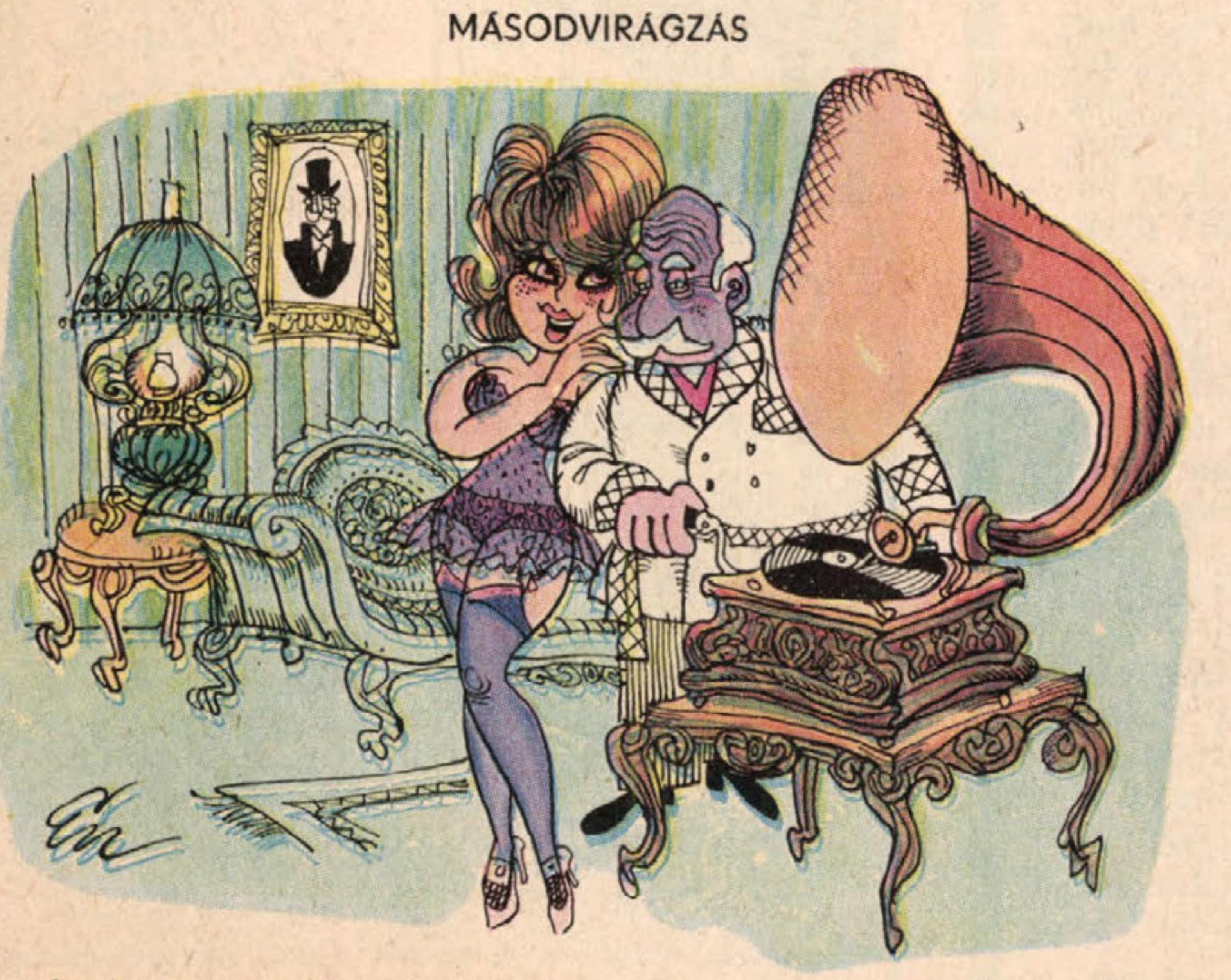
van: a közművelődést gyerekkorban kell elkezdeni.

Nem is a kezdéssel van baj Hevesen sem, meg a többi említett faluban sem.

Hanem a folytatással...

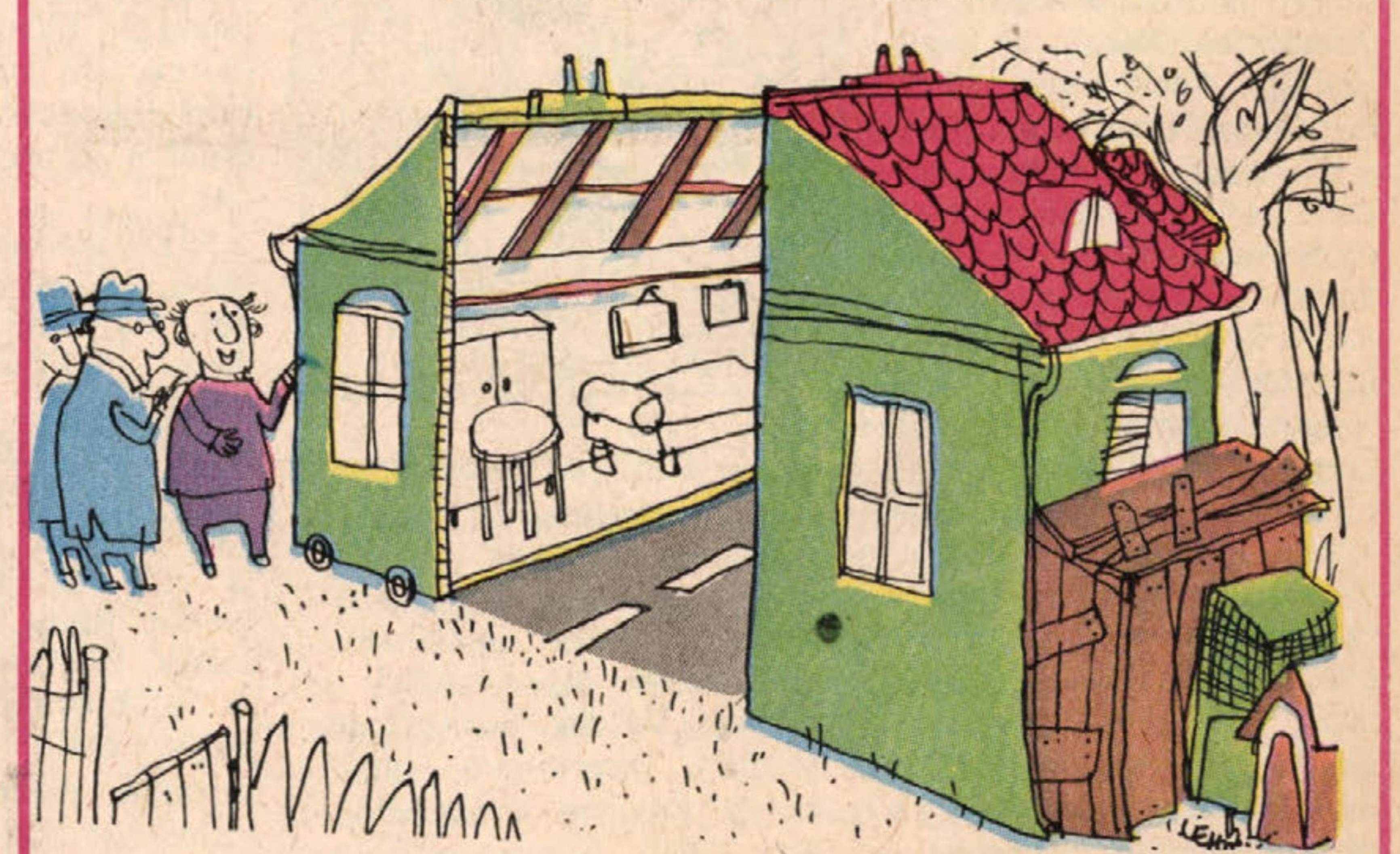
Radványi Barna

MÁSODVIRÁGZÁS

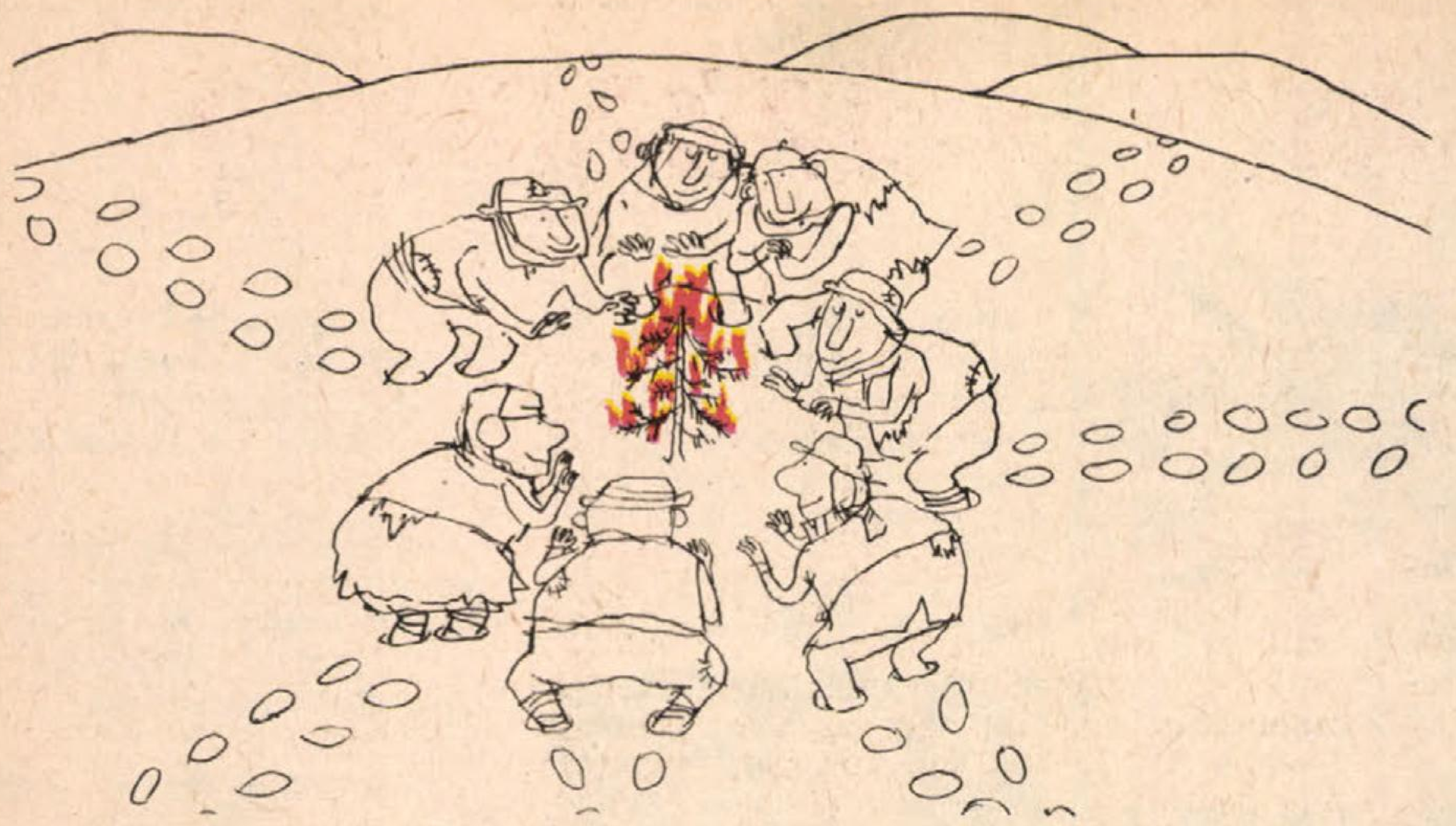

– Azt bírom benned, hapsikám, hogy olyan modern cuccaid vannak!...

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

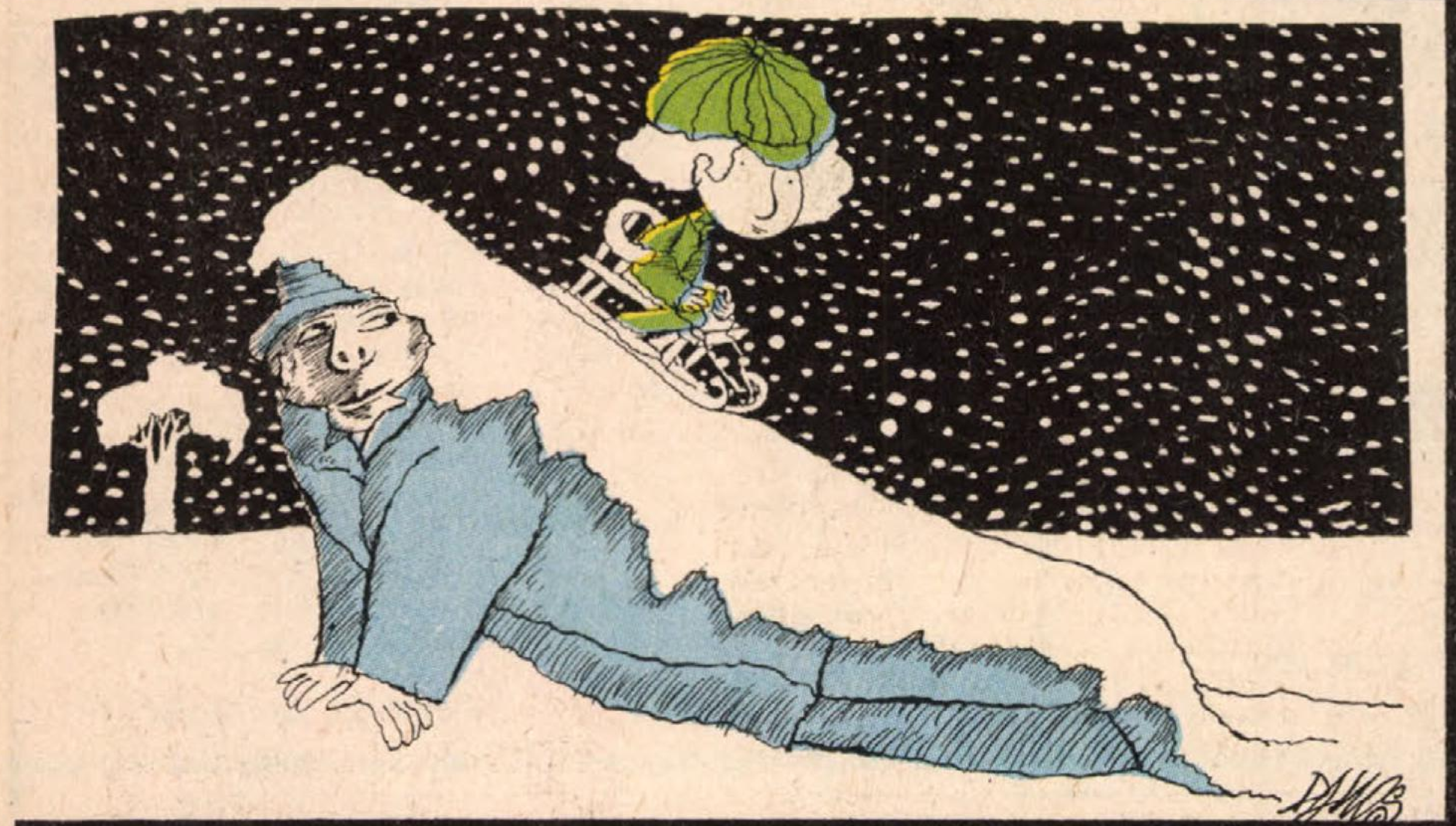

– Mi mindenre gondoltunk: itt nyugodtan átmehet a főútvonal!

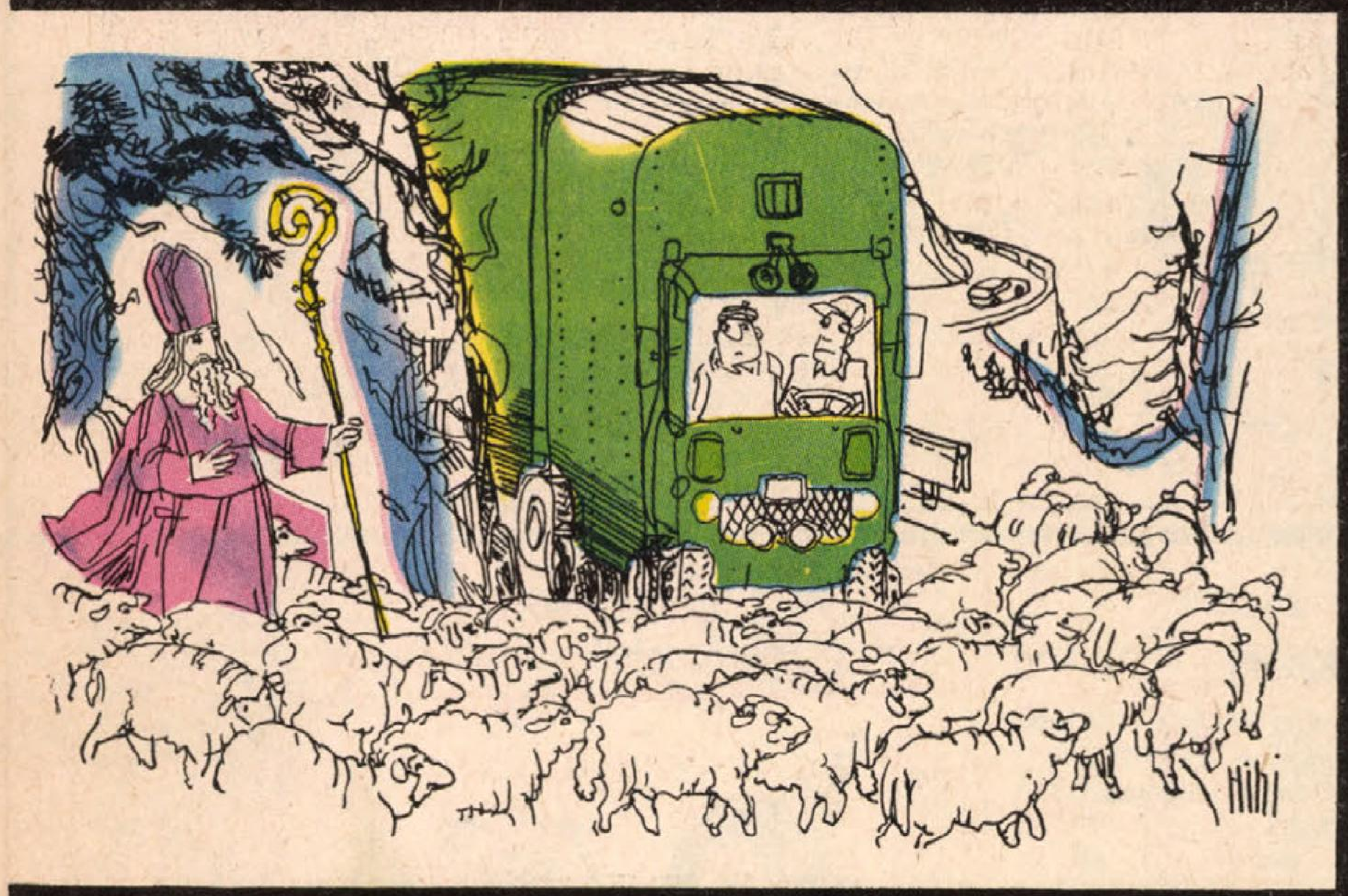

TÉLI REGE

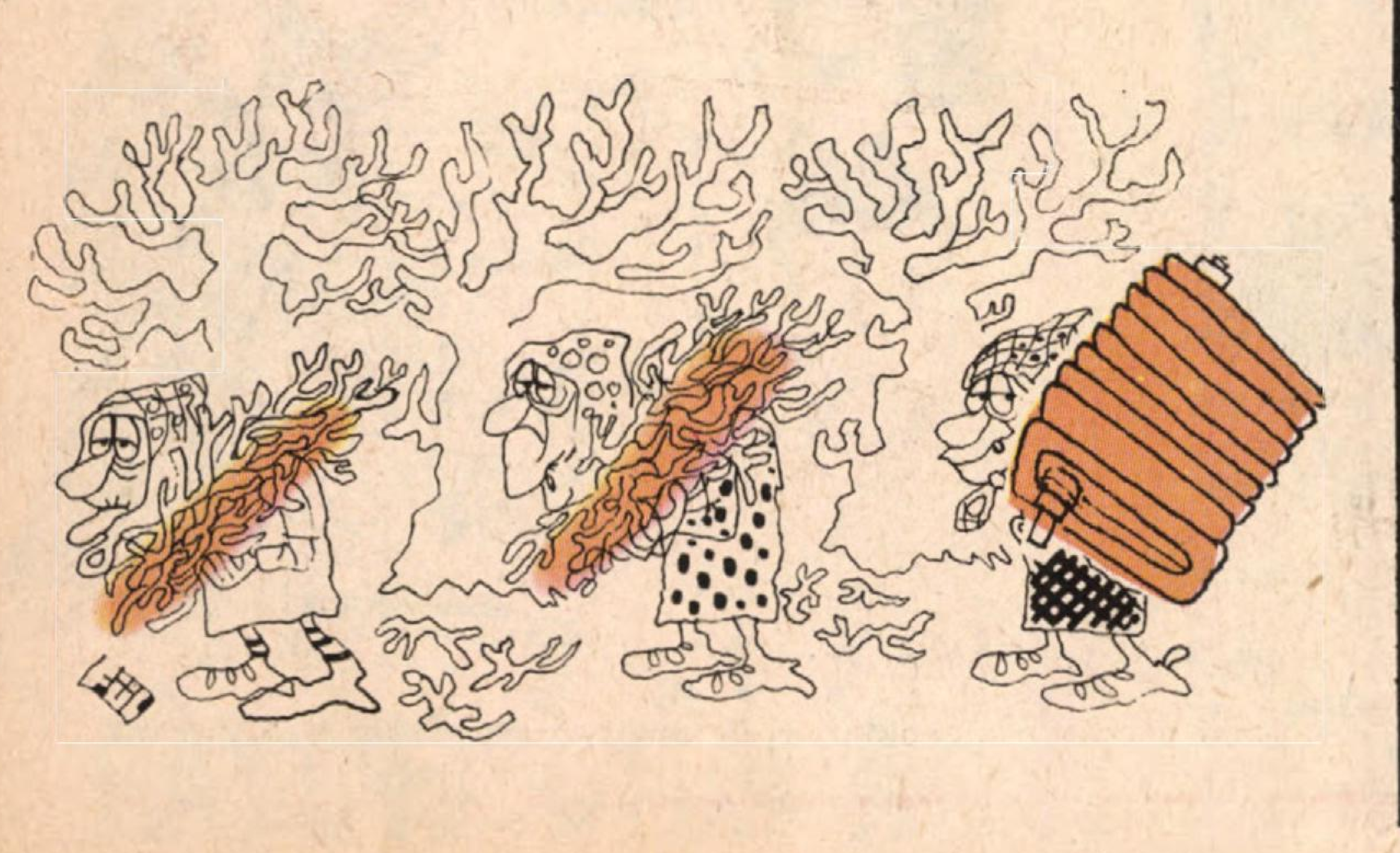

LEHOCZKI, DALLOS, HEGEDÜS,
BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, FÜLÖP, BRENNER

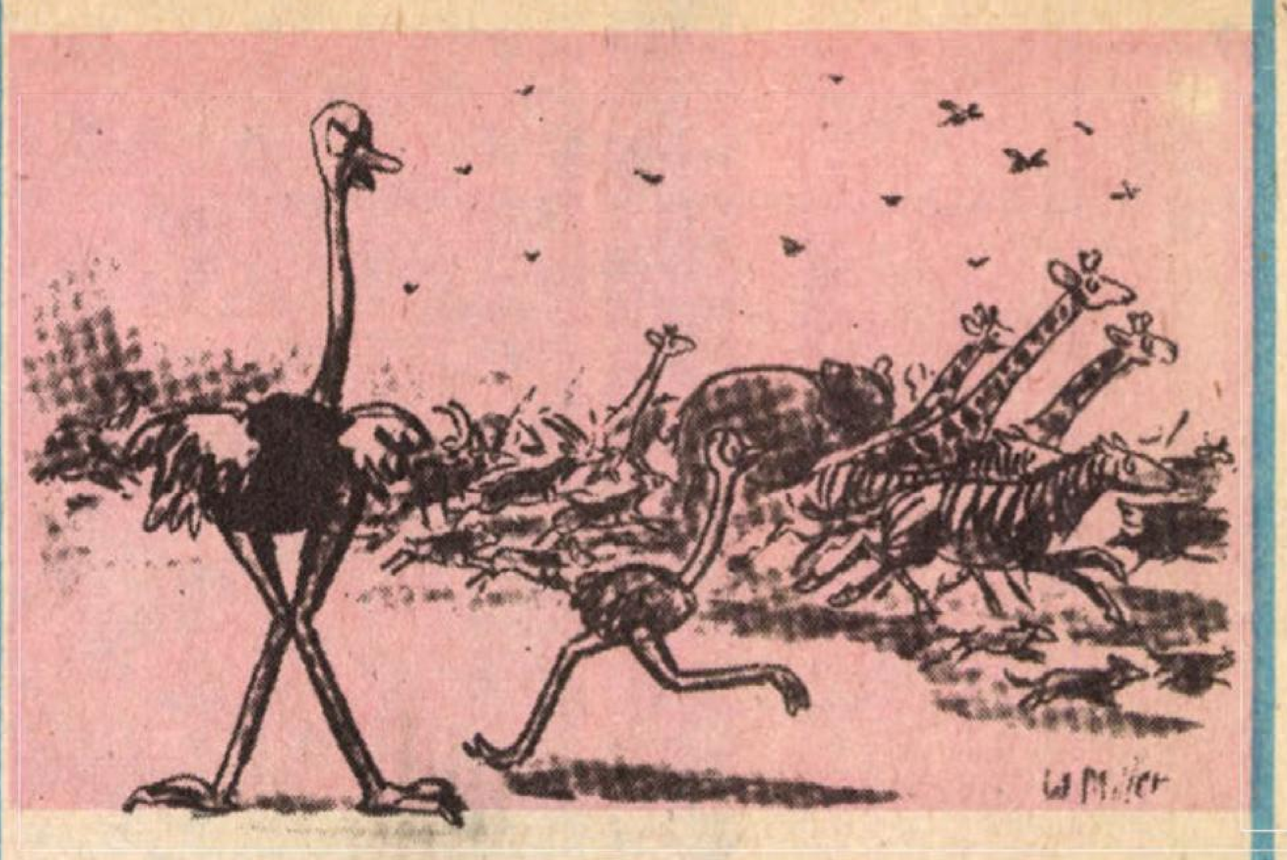

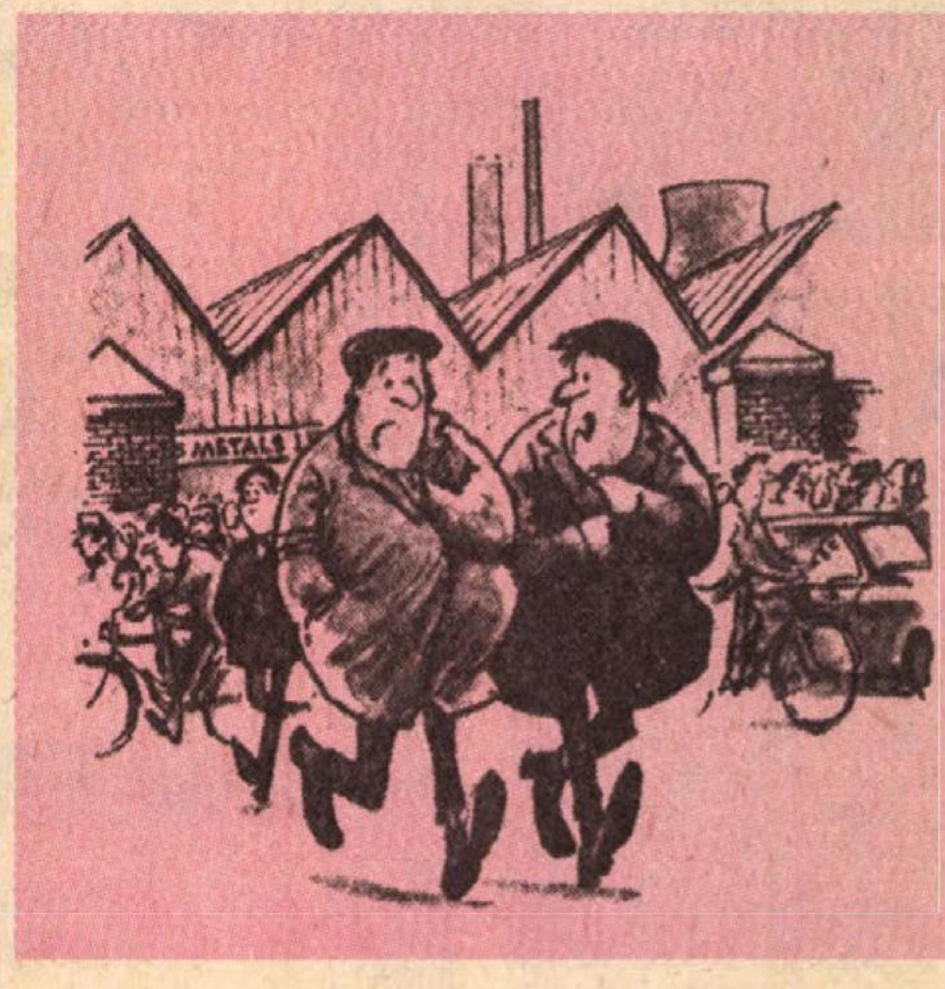
IMPORT HUMOR

– Hova rohansz? Gyere vissza! Majd egyszerűen a homokba dugjuk a fejünket...

– Az ördögbe is, miért fekszel nyitott ablaknál?! Tudod milyen hideg van odakünn?!

– Maga az a Stefaniak, akinek nyolc gyereke van?
– Nem. A munkatársa vagyok.

KAZANOVSZKIJ:

MINTAVENDÉG

Stukovszkij belépett az étterembe, amely nagy plakáton adta tudtul: *„Éttermünk kollektívája pályázatot hirdet a legjobb vendég megtisztelő cím elnyerésére”.*

Stukovszkij arra gondolt, megpróbálhatná ő is. Le-

ült az első üres asztalhoz, amelynek pecsétekkel ékes terítőjén egy üres sótartó díszelgett. Fél óra múlva álmos pincér tűnt fel a horizonton.

— Na, mit fogunk enni? — kérdezte, miközben a terítőn levő ételmorzsákat könnyed mozdulattal Stukovszkij ölébe seperte.

— Erőlevest...
— Nincs!
— Borsólevest...
— Az se.
— És mi van?
— Uborkaleves. Tegnapi.

„Az első igazi megpróbáltatás” — gondolta Stukovszkij.

— Nagyszerű! Imádom a tegnapi uborkalevest. Hozza. És másodiknak...
— Csak tojásrántotta van!
— Az az igazi!

A pincér egy óra hosszat maradt távol. Száraz kenyeret hozott. És a hírt:

— Nincs uborkaleves sem. Csak céklaleves. Panaszt tesz?

Stukovszkij érezte, hogy most kell helytállnia.

— Ugyan! Eszemben sincs.

A pincér ismét csak egy óra múlva került elő. Káposztalevessel. És fasirttal, amely naftalinos paradicsomlében úszott.

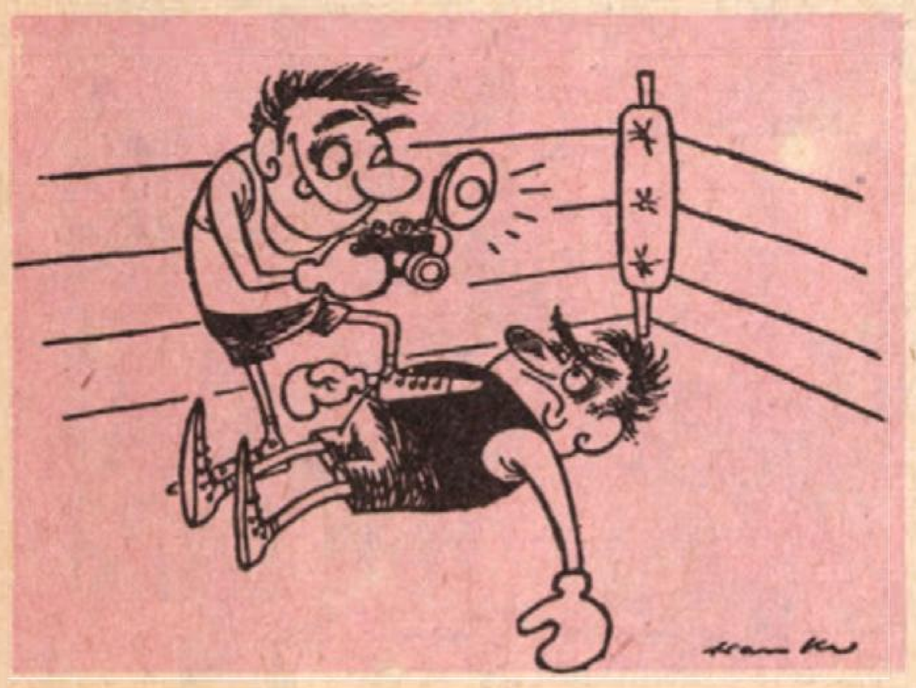
— Szeretném beírni a panaszkönyvbe, hogy mennyire elégedett vagyok — mondta Stukovszkij, miután fizetett.

— Nincs panaszkönyvünk. Újat még nem vettünk, a régi meg már betelt. Még, amikor a mintavendég pályázatot rendeztük.

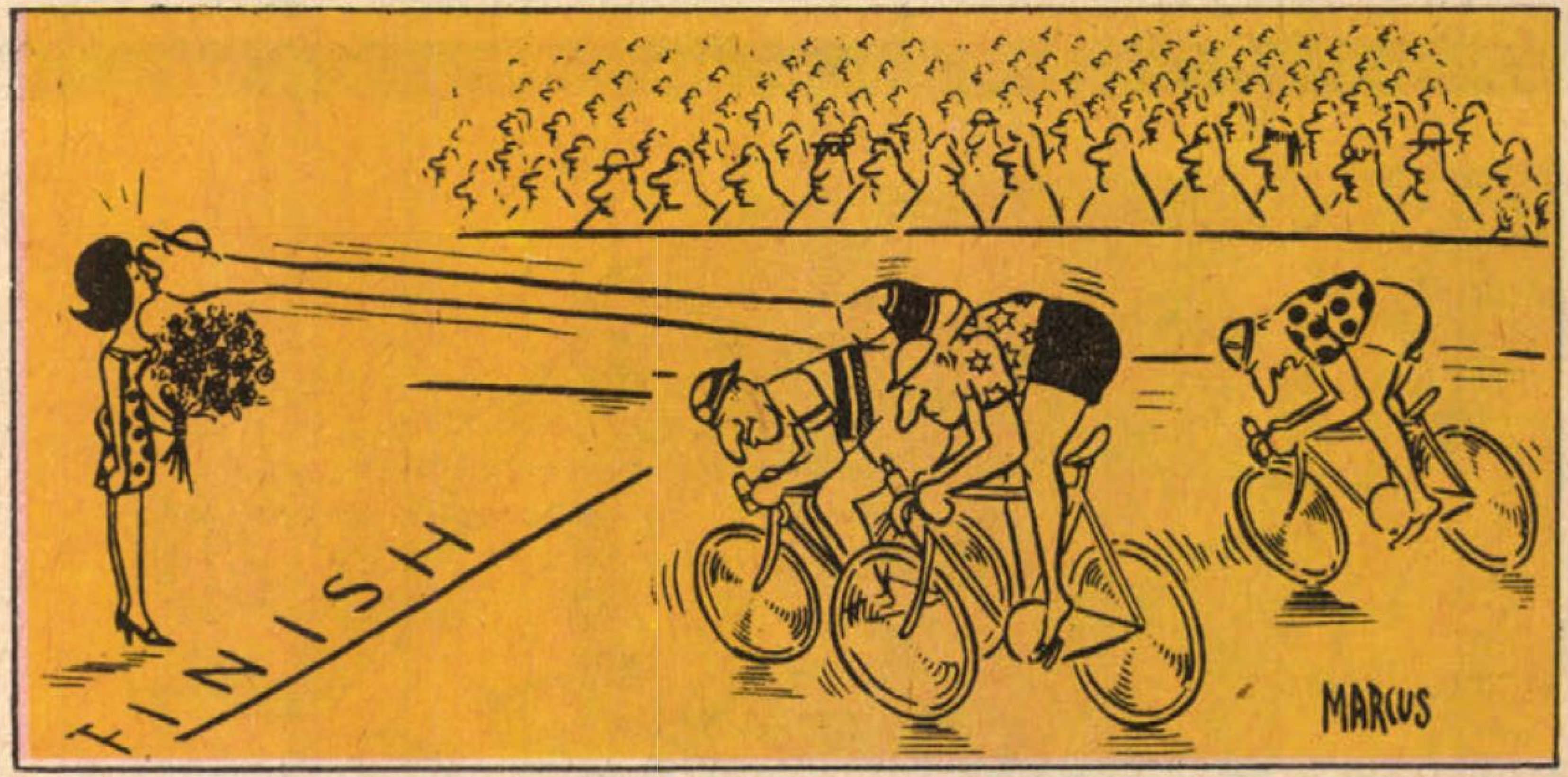
— Mit mond?! Csak nem fejeződött már be?

— De igen. Egy hete. Nem tudta? — kérdezte a pincér és csodálkozott, hogy ezt a vendéget is megütötte a guta.

(Oroszból fordította: **B. P.**)

– Csak egy felvételt szeretnék készíteni a mai barátságos mérkőzésünk emlékére...

A GYŐZTES

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A vendég méltatlankodva azt mondja a pincérnek:
— Ebben a ragulevesben nincs ragu!
— Na és? — feleli a pincér. — A szalontüdőben sincs szalon.

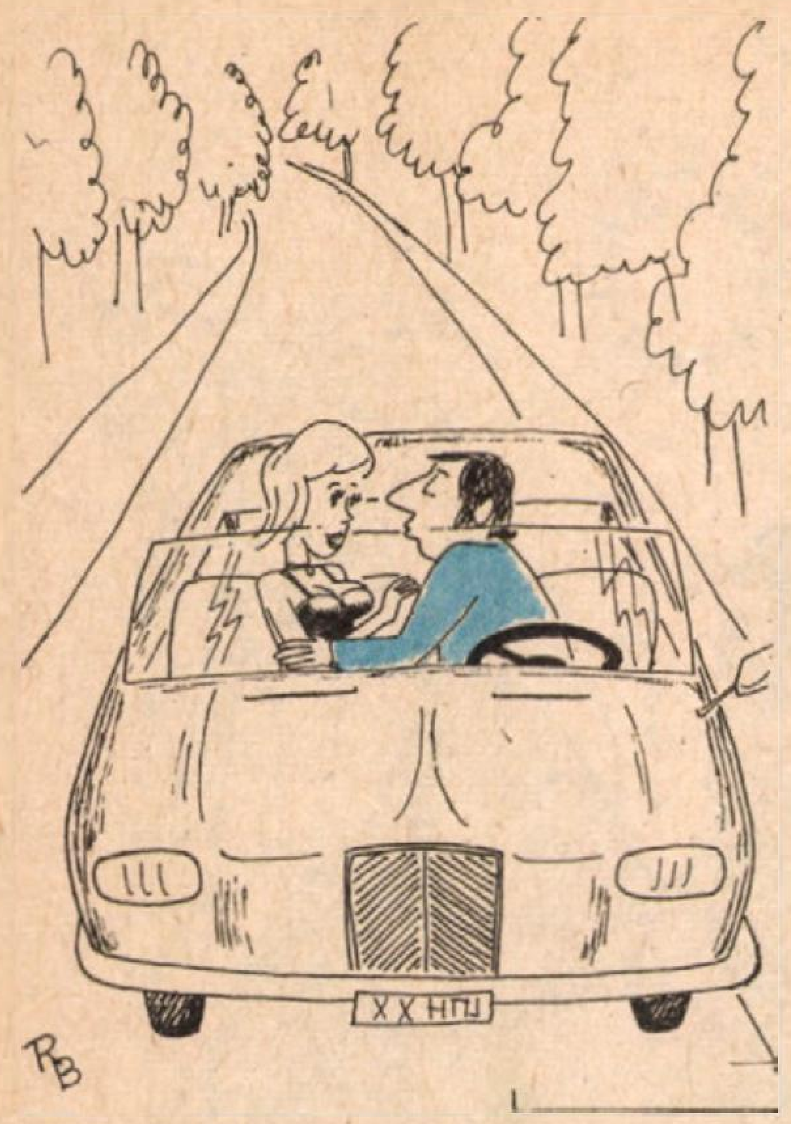

Kovácsról elterjed a hír, hogy meghalt. Hogy megnyugtassa a barátját, felhívja telefonon:

— Szervusz, itt Kovács. Te is hallottad?

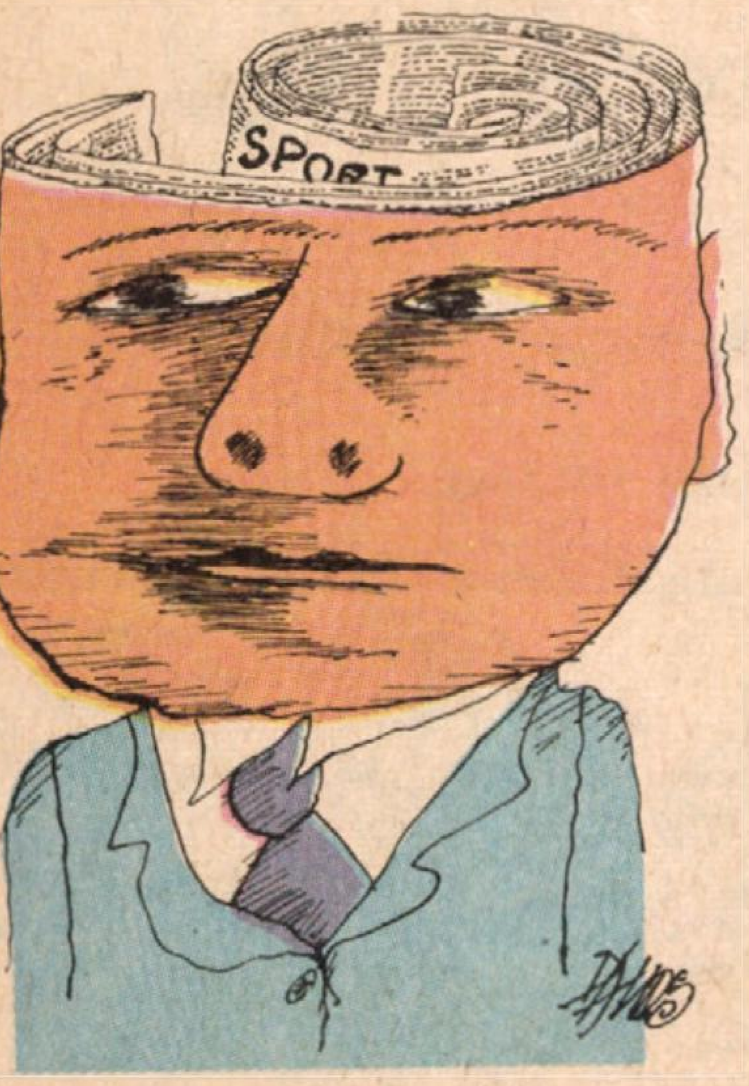
— Hallottam — feleli fogvacogva a barát. — Honnan beszélsz?

RENDES LÁNY

– Mit képzel rólam? Még csak alig öt kilométer óta ismerem!

BELSŐ TARTALOM

TÜCSÖK és BOGÁR

Ez kedves, nem? Valószínűleg úgy van az, hogy ha az alpince jól viselkedik, kitünteti magát, idővel még főpincészet is válhat belőle.

(Konta Ferenc, pomázi olvasónk felvétele)

Tetszik tudni mi ez? Kijelölt gyalogátkelőhely gátfutóknak!

(Sopronban fotózta Diószegi Sándor miskolci olvasónk)

Ez az aranylánc Schliemann szerint Agamemnónt ábrázolja.

Lánc, lánc, eszterlánc,
Hol van itt az aranylánc?
Csípje meg a gólya.
Schliemann szerint Agamemnón
Tán megmondhatója.

(A Dunántúli Naplóban észlelte Bérces Györgyné, pécsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsökbogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

De kérem, nekem félárú jegyem van!

(Csolnokon fotózta Palczer János, dunaújvárosi olvasónk)

MODERN HÁZASSÁG

– A régi férjed még itt eszik nálunk, és te már újra férjhez mentél?!

2 kis vers

A HUMORISTA ÉS A CIGARETTA

„A füsttől már elájulok!
Hát van szíved, hogy itt szívod?"
– Szólt szemrehányón szép neje,
s ő tudta, bent már nincs helye.
Most a kertben pöfékelve
szüli a szép humoreszket,
kikergetett lelke füstköd
szent révületében reszket.

Am az ihlet gyönge szárát
rideg kézzel elszakasztja,
s anyósa képében rászól
dörgő hangon égi atyja:
„Hogy fuldoklik! Rémes ez az agónia!
Szemed előtt szenved ki a begónia,
S csoda-e, ha nem nyílik ki? – kíméli a
Szörnyű füsttől szirmait a kamélia."

ISTENI VÁSÁR

„Fiam, rohanj a piacra!",
– szólt Zeuszhoz Héra –,
„Most hallottam, hogy kapható
hatér/a hetéra!"

Szilvási Csaba

GŐG

– A Húsvét-szigeten volt kiküldetésben...

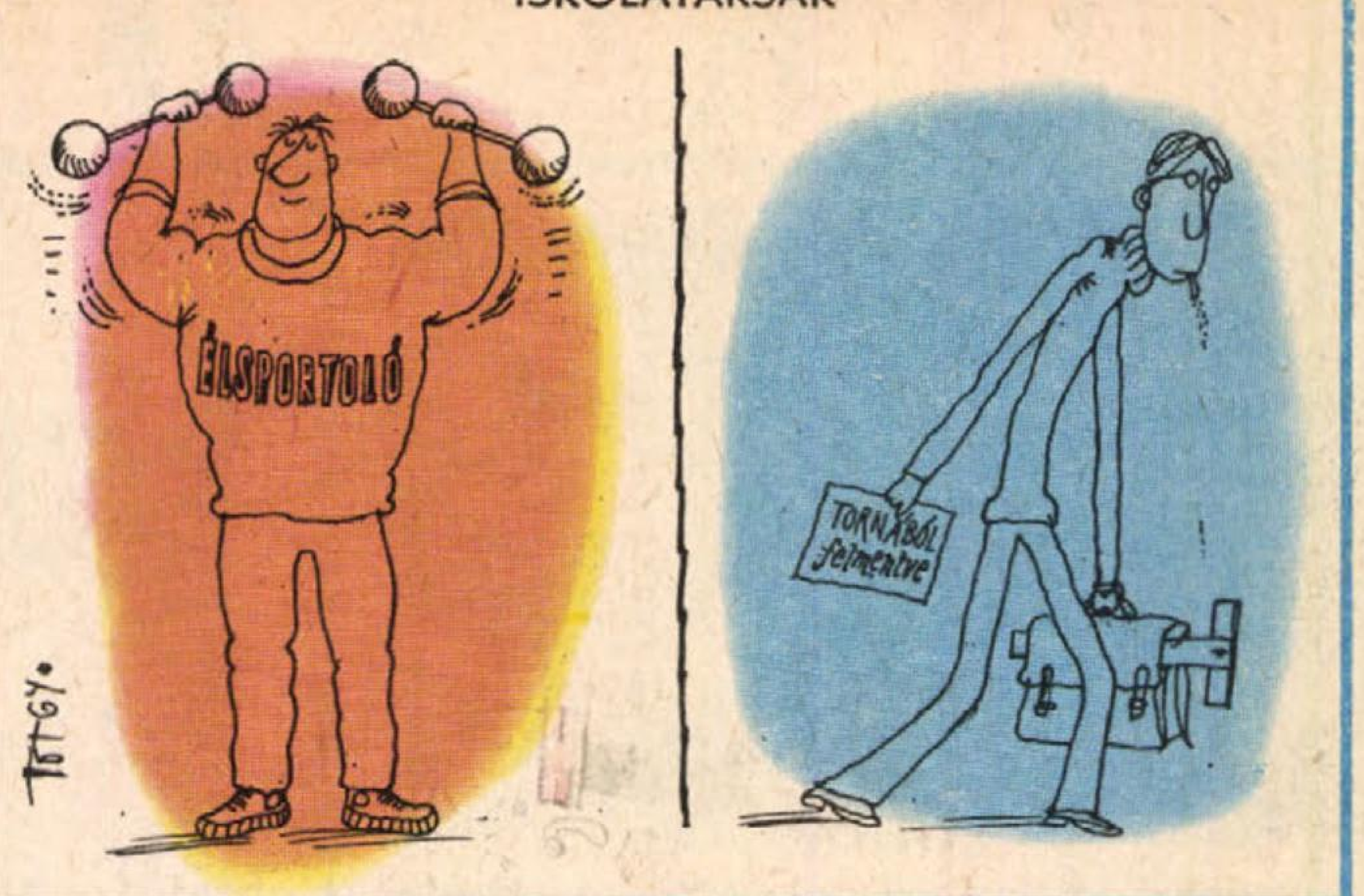
BIZONYÍTÉK

– Tetszik látni? Valóban vannak repülő csészealjak!

TÓT, LEHOCZKI, DALLOS

ISKOLATÁRSAK

ABSZOLÚT TÜRELEM

– Na, menjél már át a tű fokán!...

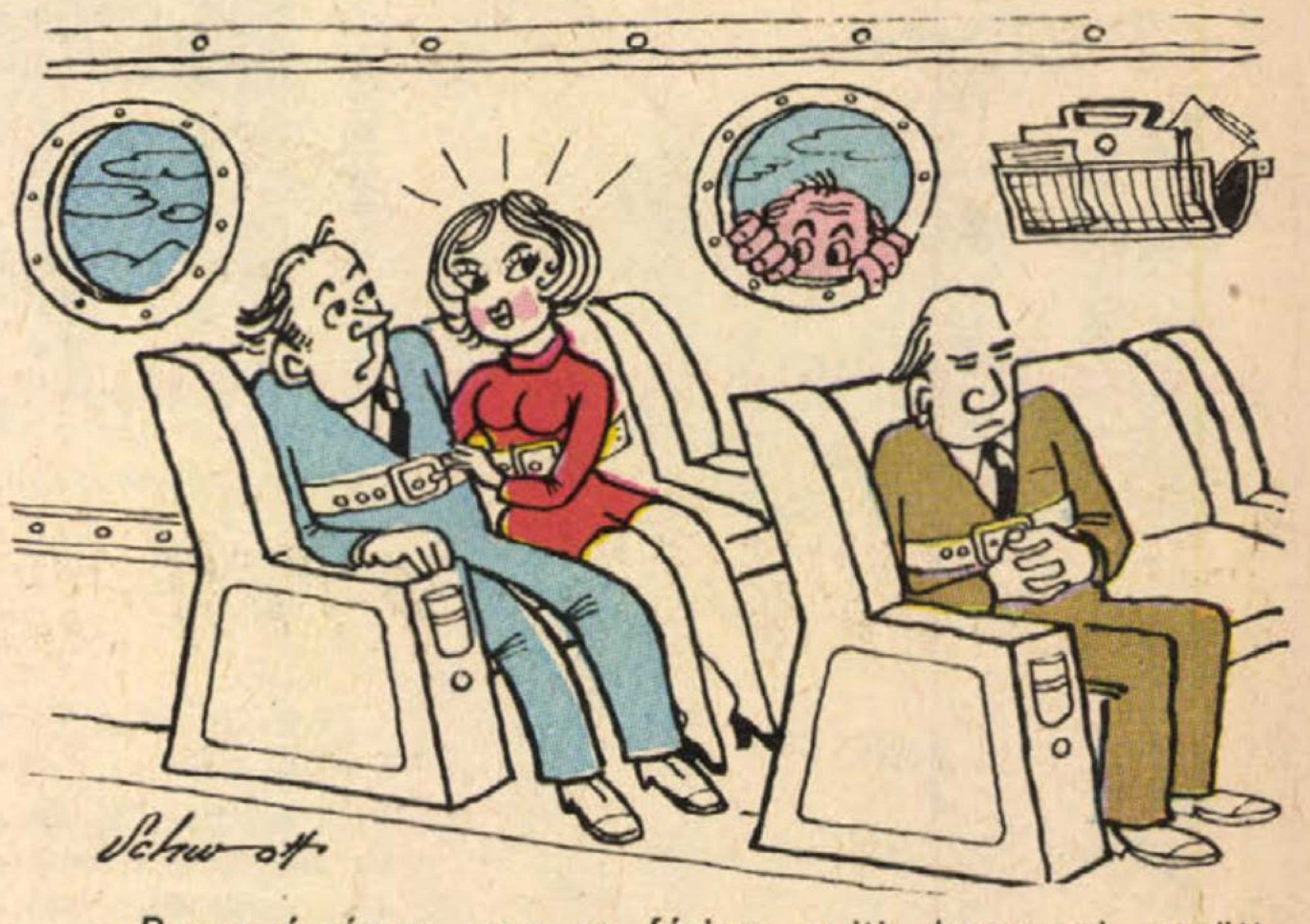

– Hívnak a srácok, apu, lemegyek a térre.

A KISKIRÁLY

LÉGI KALAND

– Rossz érzésem van, a férjem sejti, hogy mi együtt utazunk...

Régi históriák

Franz Werfel, a világhírű osztrák író, szeretett természettudományos ismereteivel dicsekedni, és ebben nem tűrt ellentmondást. Egyszer társaságot látott vendégül bécsi villájában; a kertben uzsonnáztak, amikor egy színes tollú madárka szökdécselt el az asztaluk előtt.

— Micsoda madár ez? — kérdezte valaki a házigazdát.

— Ez kérlek egy különleges fajta — magyarázta a dús fantáziájú író tudálékosan —, óriás-szöcskének nevezik, mert nem tud repülni, csak ugrándozik. A telet Afrikában tölti, de már tavasszal újra itt van nálunk.

— Ne viccelj! Hogyan jut el Afrikába, ha nem tud repülni?

— Odáig tud — válaszolta Werfel.

*

Annak idején, a békebeli békében, a temesvári színház bemutatta a „Hamlett" című tragédiát (így, két t-vel!), s a „Temesvárer Zeitung" szerkesztője, kezdő, fiatal munkatársát, Kázméri Kázmért bízta meg, hogy bírálatot írjon a darabról. Ez lévén a fiatalember színikritikusi tűzkeresztsége, a szerkesztő kioktatta: a cikkében ne fedezze fel Shakespearet, kizárólag a szereplőkkel, rendezővel, játékfelfogással foglalkozzék.

Kázméri az utasításnak megfelelően látta el feladatát, de cikke végén nem állhatta meg, hogy legalább egy mondattal ne mondjon véleményt a műről, s ez az egy mondat így hangzott: „Ilyen darabot többet kellene írni!"

*

Hunyady Sándort a Fészek Klubban bemutatták egy New York-ból hazalátogató gazdag honfitársá-

nak, aki fölényes nyilatkozatokban alaposan lecsepülte szülővárosát: „Unalmas, provinciális." A Pestet imádó író bosszankodva hallgatta.

— Magának is kár itthon maradnia! — mondta a hazánkfia. — Jöjjön ki New York-ba! Az város!

Mire Hunyady fölényesen:

— Nézze, minek menjek New Yorkba, amikor nekem már Pest is kicsi!

*

Arnold Schönberg, a XX. század modern zenéjének egyik megalapítója, csípős nyelvű, gonoszkodó kritikus volt, és a törzsasztalánál, a bécsi Herrenhof kávéházban, barátai kárörvendve lesték a kortársakról elhangzó, lesújtó véleményét.

Amikor Lehár Ferenc pályafutása csúcspontján a „Guidittával" színre került az Operában, megkérdezték Schönberget, mit szól az óriási sikerhez?

— Lehár ügyes ember — mondta a zeneszerző —, csak az a baj, hogy Puccini már előre leutánozta őt.

(Andor Leon gyűjtése)

— Mondja, bácsika, milyen messze van innen Kislőce? — kérdi egy motoros az országúton ballagó parasztembertől.

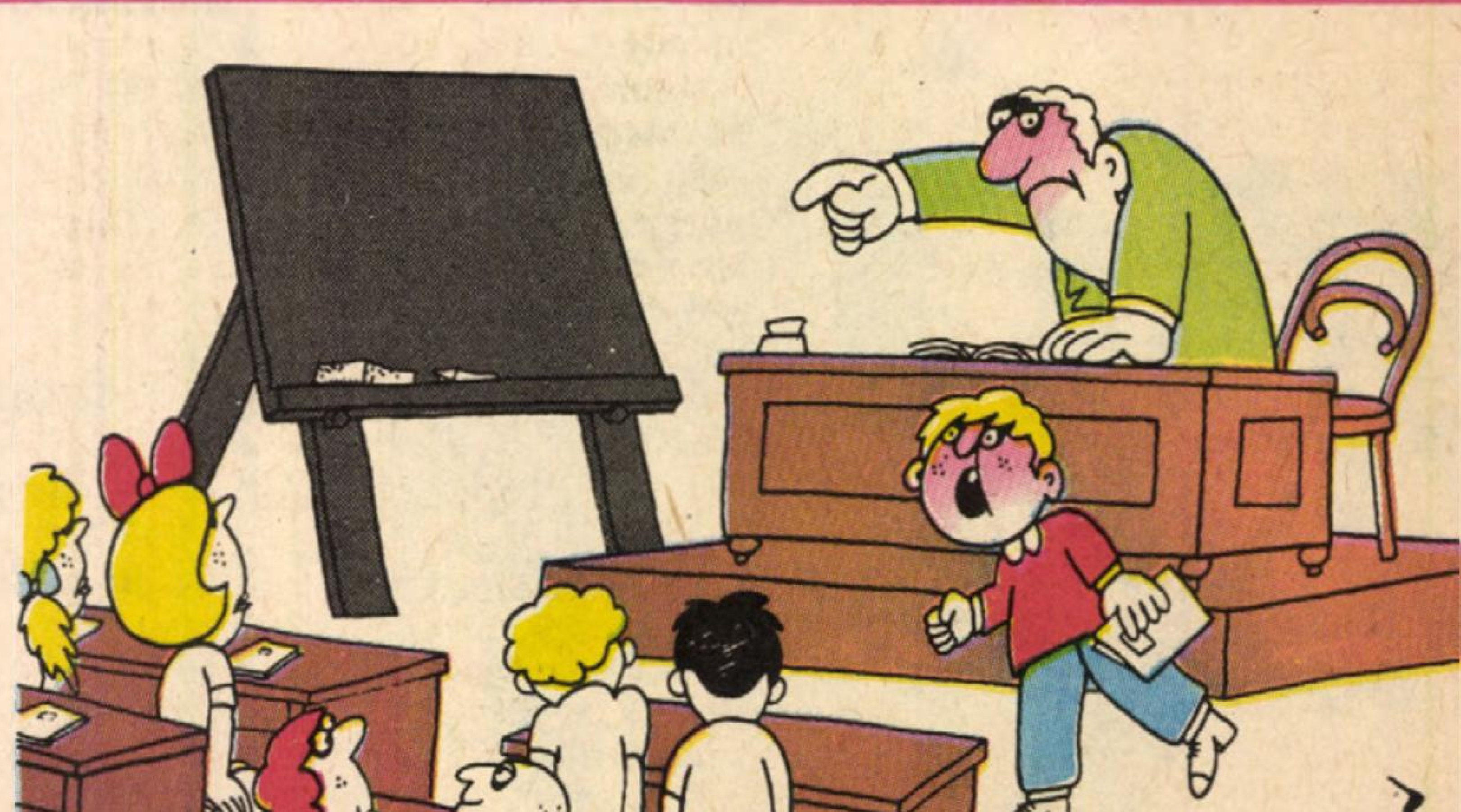
— Tegnap még másfél órányira volt, ma már csak húsz perc...

— Hát az meg hogy lehet?

— Az úgy, hogy közben volt egy kocsma, de az ma reggel leégett...

ÉLET-TAPASZTALAT

– Kezdem érteni, mi is az a nemzedéki ellentét!

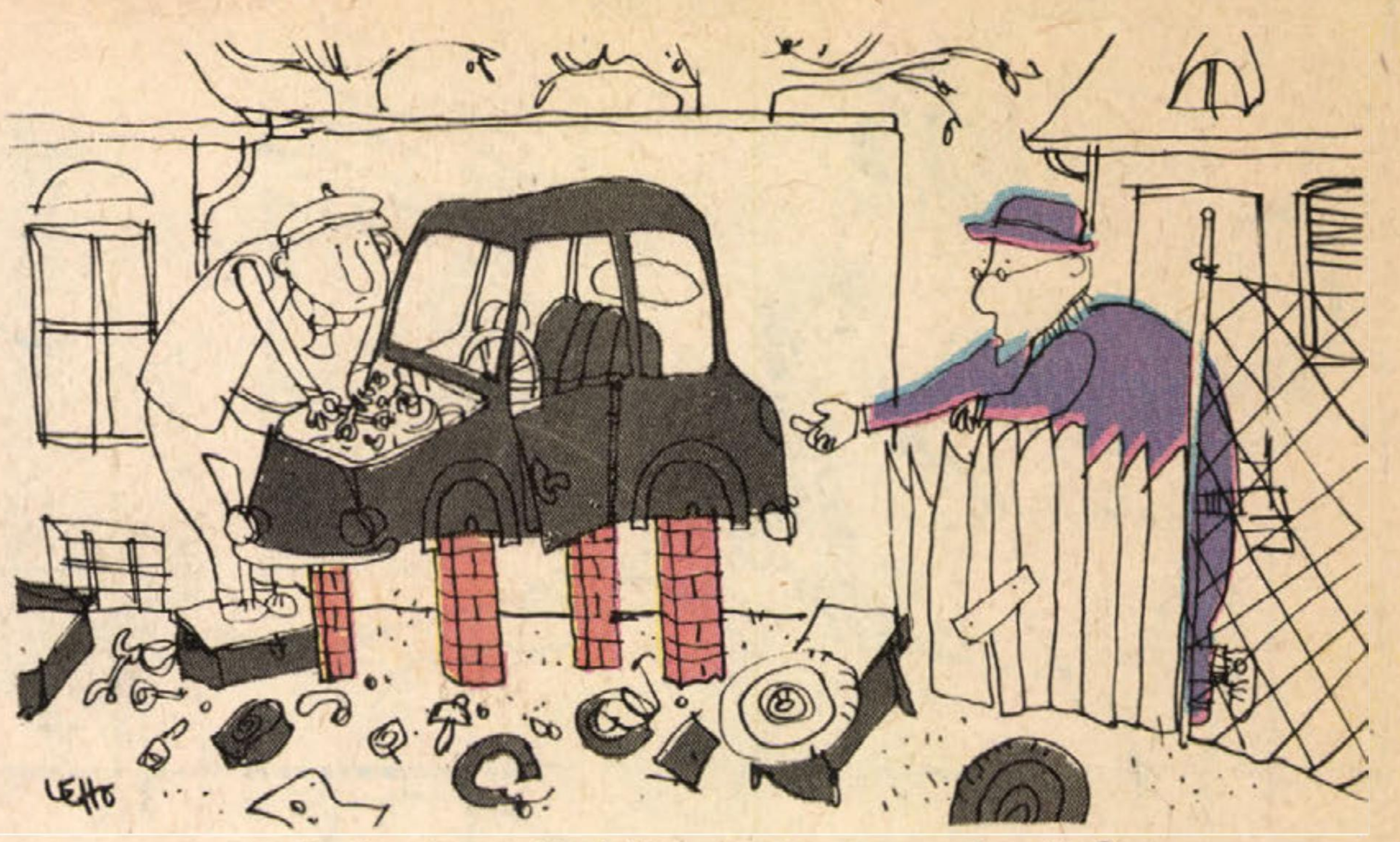

FELEDÉKENY ASSZONYKA

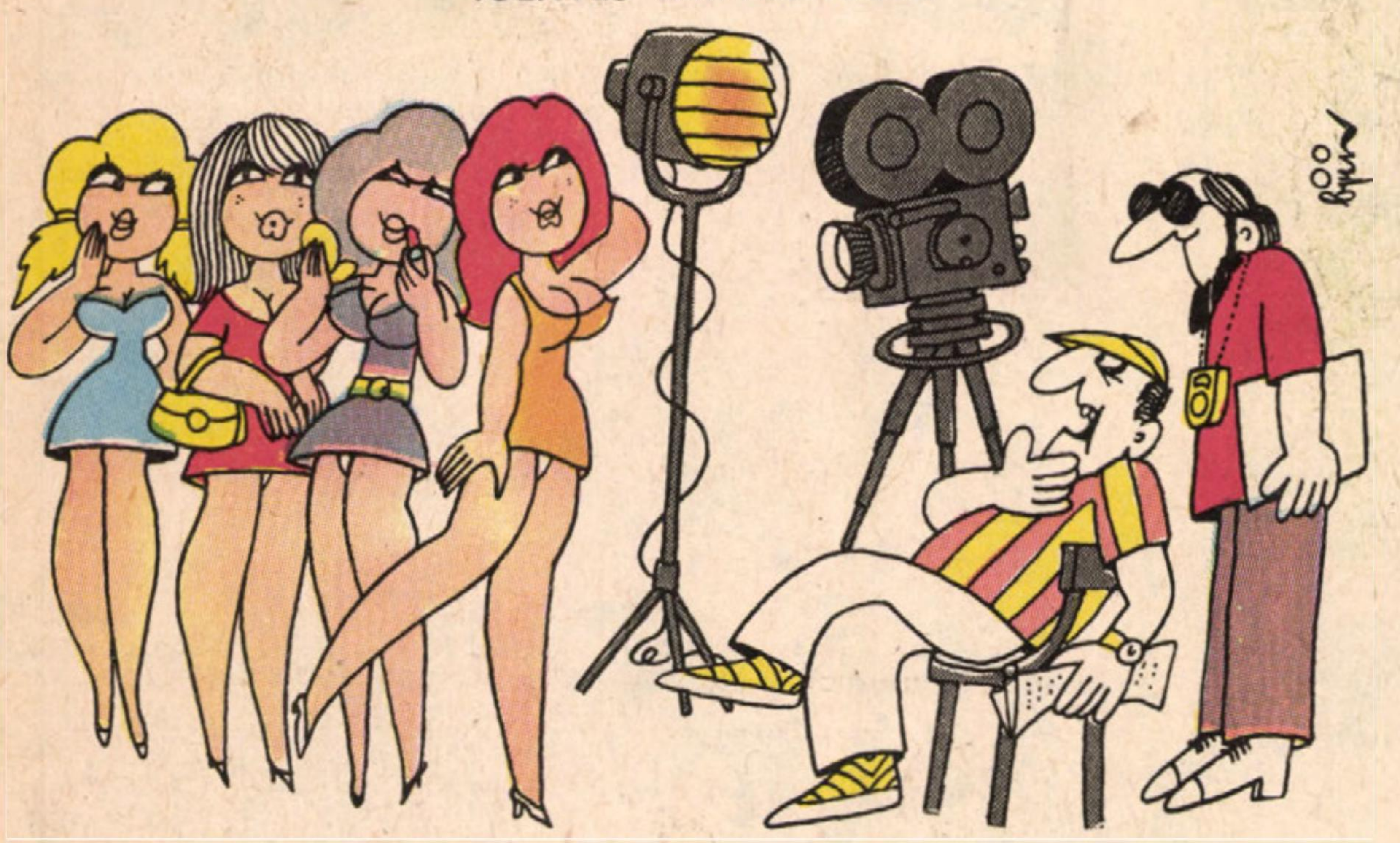
– Éreztem, hogy a nyáron kint hagytam valamit a víkendházban.

SZOMSZÉD

– Tudja, hogy itt hátul csupa por a kocsija?

IGÉNYES KRIMIRENDEZŐ

– Egy csinos női holttestre lenne szükségem...

VETÉLKEDŐ

– Az én apukám nemrég igényelt lakást...
– Az én szüleim viszont most laknak le engem...

ITTOLVASTUK—OTTOLVASTUK

BOLDOGSÁG

— Tegnapelőtt volt az esküvőm — nyilatkozta az International Herald Tribune munkatársának Albanyban Elizabeth Dordal. — Tegnap kidobtak az állásomból, mert a házasságkötésem napján nem mentem be dolgozni. A férjem ma kapta meg a bírósági végzést: betöréses lopásért két évre ítélték. Ráadásul háromhavi lakbérrel tartozom. Ennél mar csak jobb lehet. Boldog vagyok!

A kutya se irigyli.

ÉG ÓVJA A KIRÁLYNŐT!

Amerikában most nyomják William F. Buckley új krimijét.

A kötet rövid tartalma: egy CIA-ügynök elcsábítja az angol királynőt.

A Buckingham Palace vegyes érzelmekkel várja a magvas olvasmányt.

TARTÁSDÍJ

Dionne Warwick, a neves énekesnő, válik férjétől, Bill Elliottól, a kevésbé neves jazzdobostól.

— Kérem — mondta a tárgyaláson a dobos — én ötszáz dollárt keresek havonta. A feleségem körülbelül százezret. Azt hiszem méltányos vagyok, ha csupán havi ötezer dollár tartásdíjra jelentek be igényt.

Ha már egyenjogúság — fizessenek a gazdagok!

JÓPÉLDA

Egy londoni nagymama levele a Sunday Express szerkesztőségéhez:

Két kis unokámat, az ötéves Lilyt és a hároméves Joyce-ot, mindig arra tanítom, hogy a világért se szemeteljenek az utcán. Örömmel közlöm, hogy döbbenetes eredménnyel.

Múlt vasárnap a buszmegállónál várakoztunk hármasban. A gyerekek csokit esznek s a papírt ideadják nekem, szokás szerint vágjam zsebre. Néhány perc múlva megjelenik egy jólöltözött úr, még egyet-kettőt szippant a cigarettájából, majd eldobja. Lily lehajol, felveszi a csikket és a jólöltözött úr felé nyújtja:

— Vágd zsebre, bácsi!

HAMUPIPŐKE

Martin Cleary ittas állapotban betört egy tejcsarnokba. Ott — ki tudja milyen okból — levetette a cipőjét és anélkül látott munkához. Fél órával később letartóztatták. Nem a tett színhelyén.

— Mihelyt láttam, hogy mezítláb jön végig a Malvern Road-on — mondta az éber rendőrőrmester — és a tetejébe hajnali háromkor még egy óriási üveg kakaót iszogat, rögtön gyanút fogtam.

— Semmire sem emlékszem — mondta a bíró előtt Martin Cleary. — Nagyon részeg lehettem. Erre közvetett bizonyítékom is van. Higyje el, lordságod, ha én józan vagyok, tejcsarnok helyett inkább egy kocsmába török be.

Hathónapi felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték és azonnal szabadlábra helyezték. Persze, cipő nélkül, télvíz idején, az sem lehetett valami kellemes.

DIPLOMÁCIA

Egy vicc az American Magazine-ből:

Az egyetemista egy csinos kis ENSZ-titkárnővel randevúzik és utána dühöngve megy haza.

— Soha többé diplomata-palántát! — kiáltja. — Nekem egy lány mondja vagy azt, hogy igen, vagy azt, hogy nem. De semmi esetre se mindig csak azt, hogy: „Tartózkodom!"

REGGELI

Felirat egy New York-i kávéházban:

„A nap bármely órájában felszolgálunk reggelit, amennyiben a kedves vendég bebizonyítja, hogy csak most kelt fel."

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

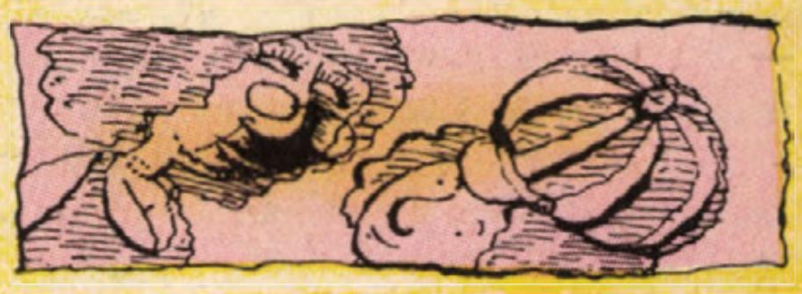
Pistike beállít a nagynénjéhez:

— Csak egyedül jöttél, kisfiam? — kérdi a néni.

— Igen, mert az egész család húsmérgezést kapott.

— És te?

— Én rossz voltam és nem kaptam vacsorát.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre 22,50 Ft

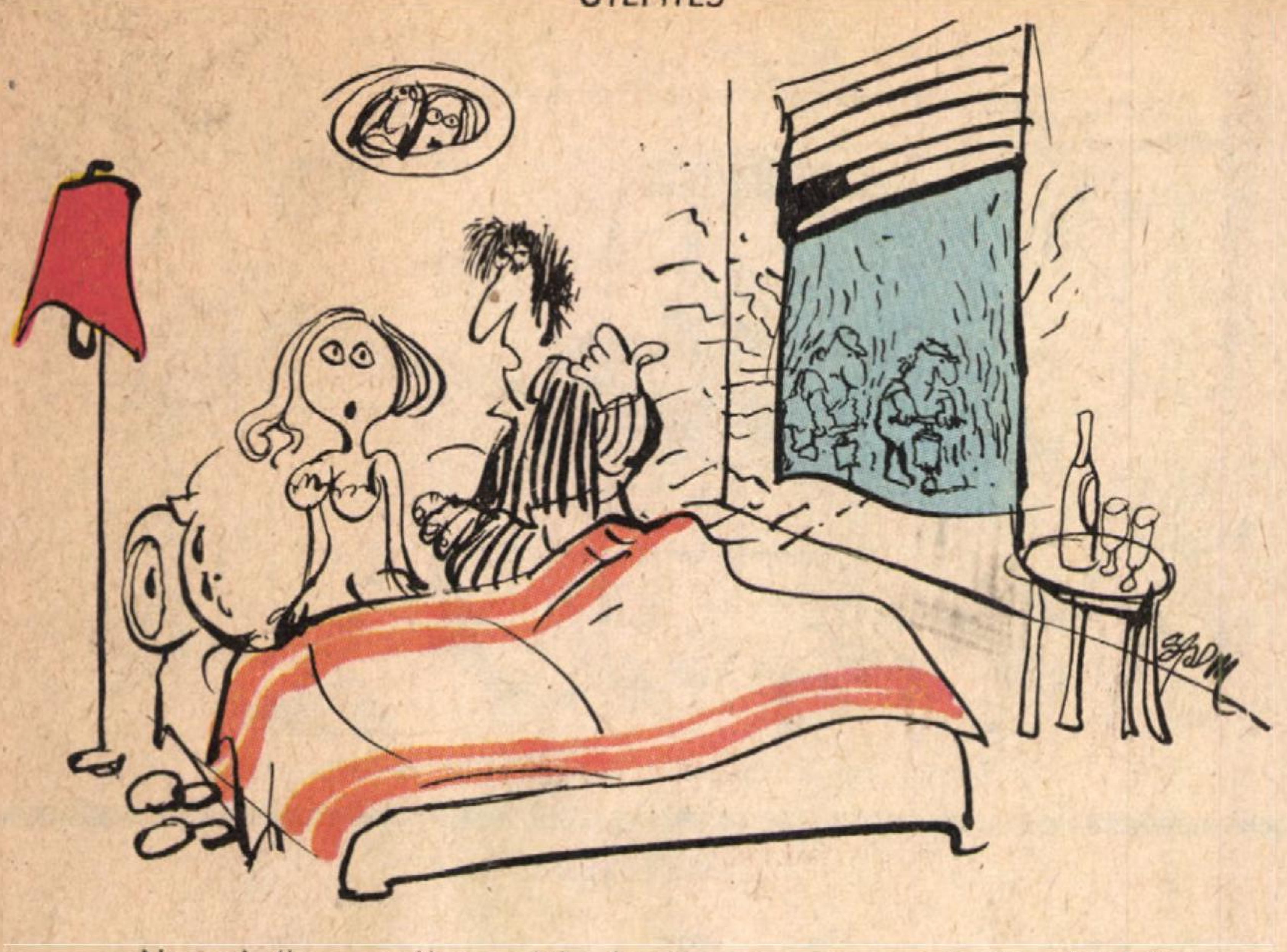
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással

75.2306/2-52 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

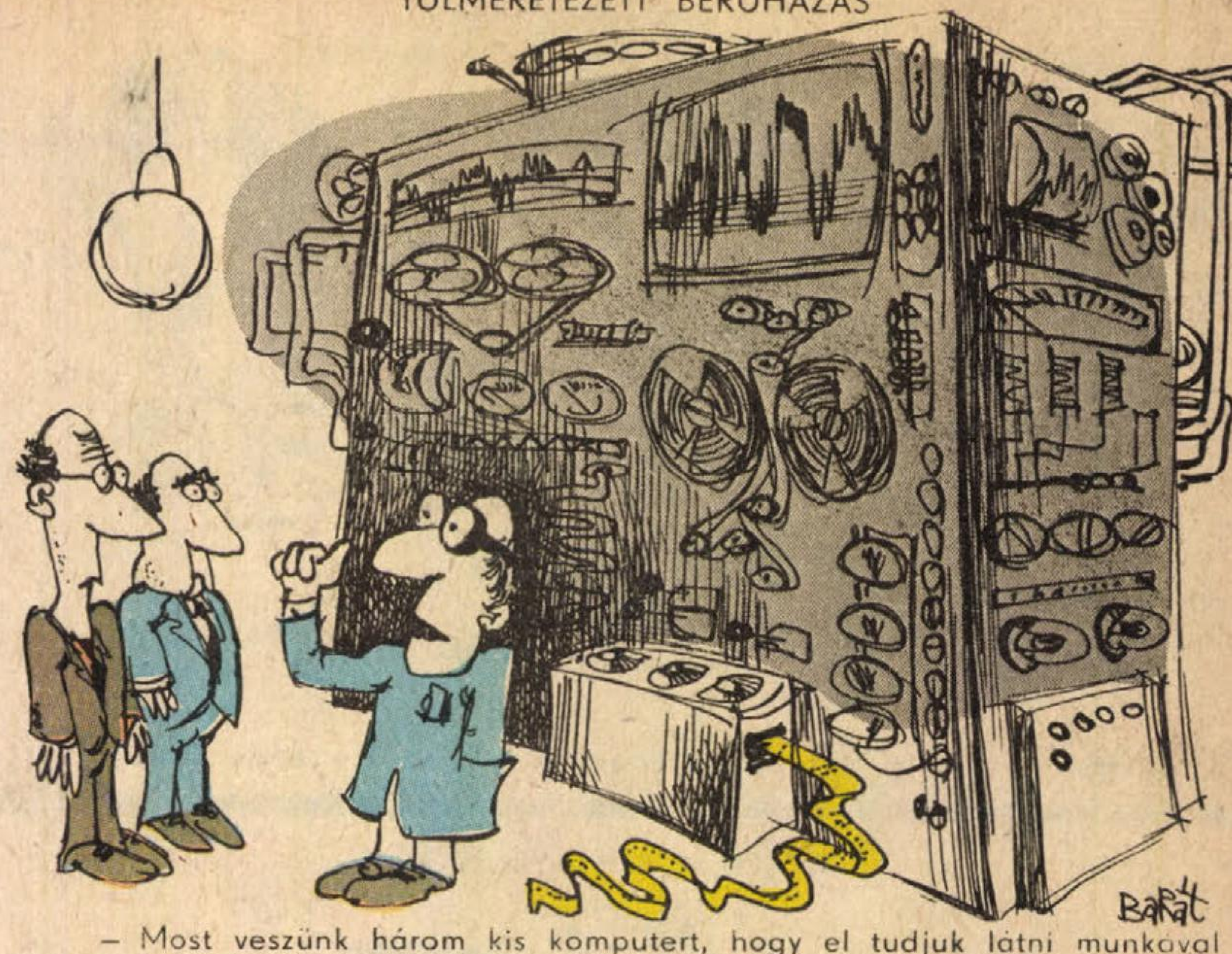
INDEX : 25 504

ÚTÉPÍTÉS

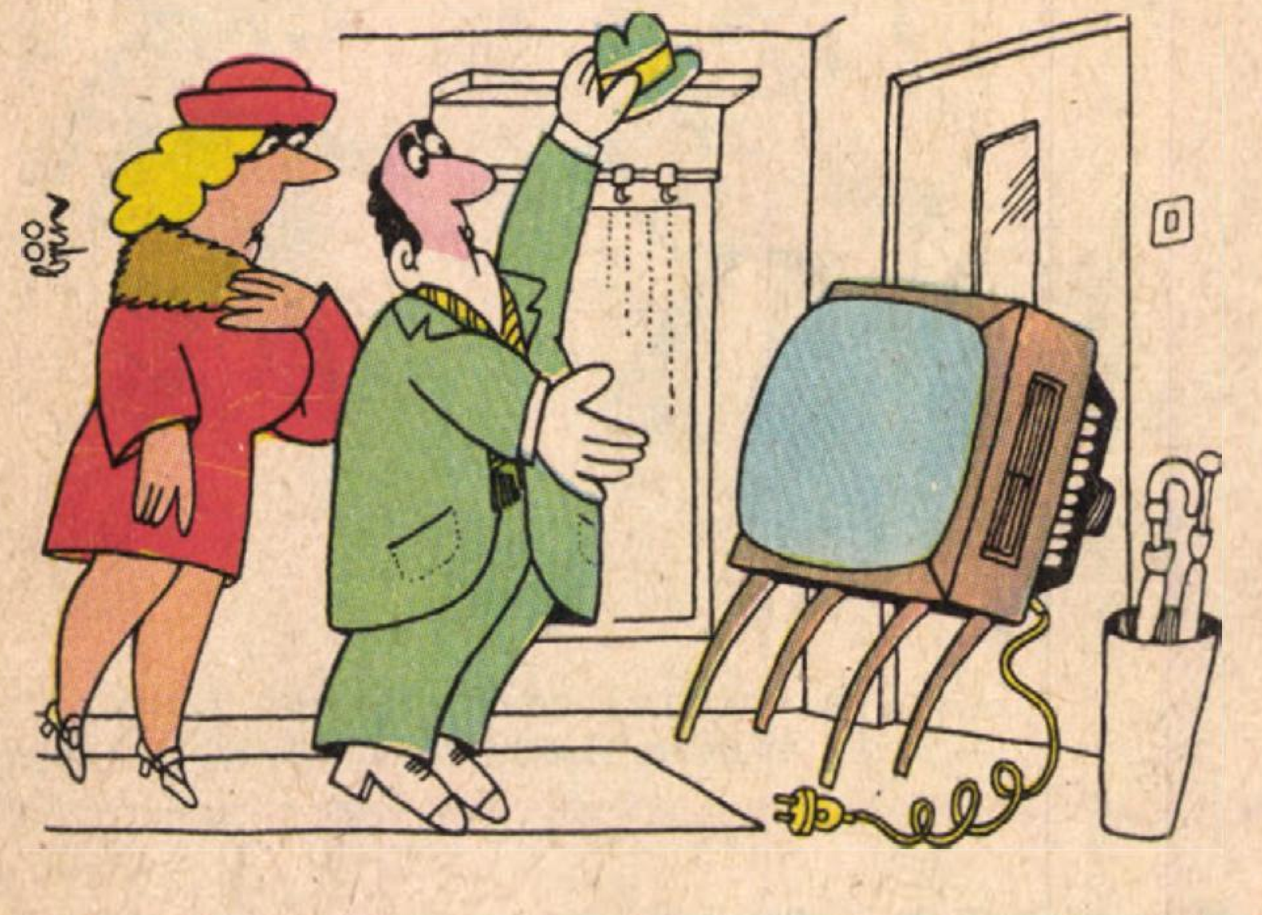
– Nem kellene szólni nekik, hogy ma van a nászéjszakánk? Legalább most hagyjanak aludni! . .

TÚLMÉRETEZETT BERUHÁZÁS

– Most veszünk három kis komputert, hogy el tudjuk látni munkával ezt a nagyot . . .

A ZSARNOK

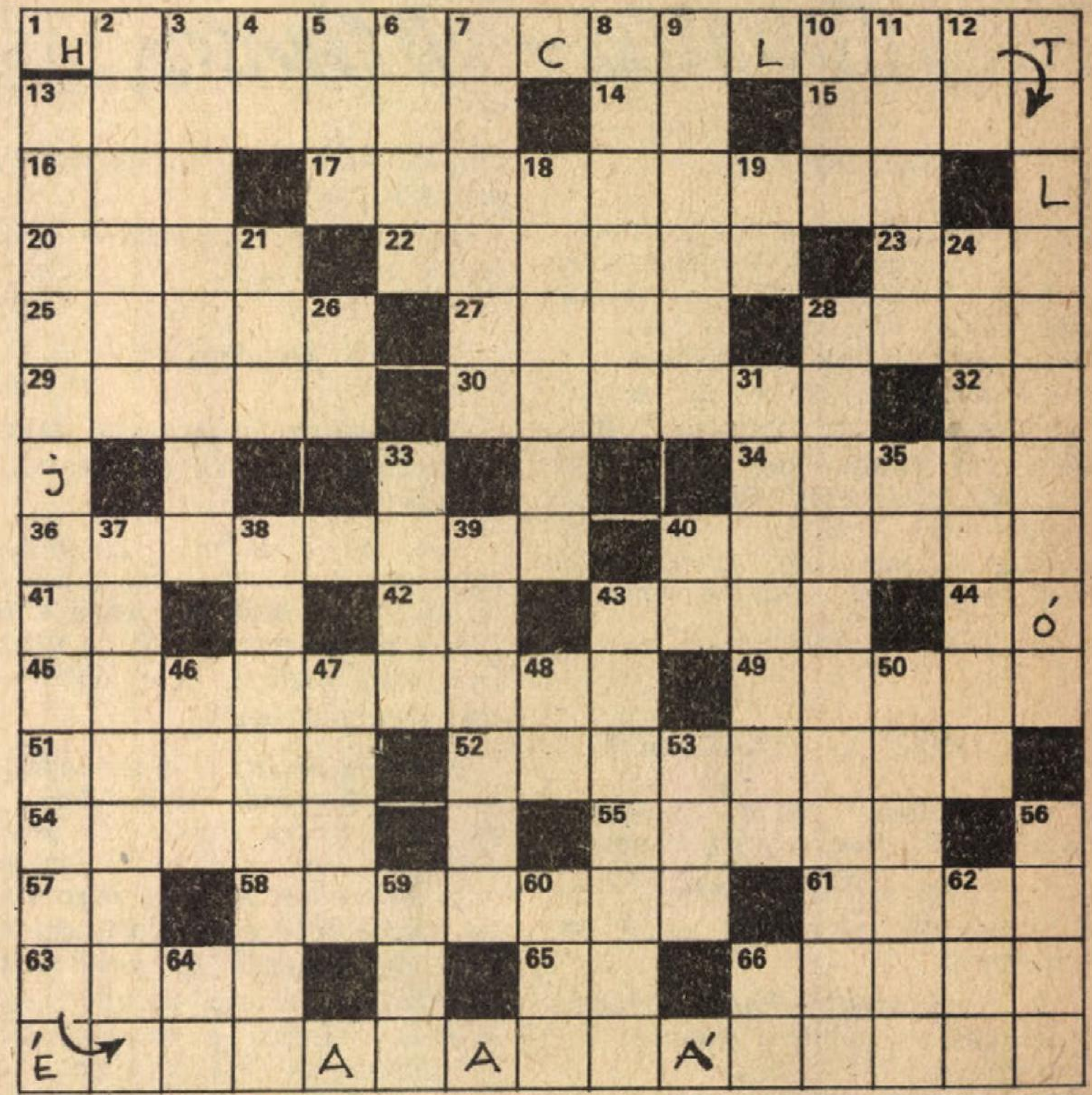
– Csak egy félórára engedj le bennünket sétálni! . .

JÖN AZ ANGYALKA . .

Egy kis fizika

— Mondd csak, Pisti . . . — kérdi Kapornai a fiától — melyik terjed gyorsabban: a hang vagy a fény? — A hang! — feleli Pisti határozottan. Apja elnézően mosolyog: — Biztos? — Igen! — állítja újra a kérdezett és bizonyít: vízszintes 1 — függőleges 13. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Ószövetségi próféta
14. . . adály
15. Belső szerv
16. Kicsiny ház
17. Az uszoda felszereléséhez tartozik
20. Jókora, nagy
22. Egy szőlőfajta neve
23. Német névelő
25. A marxizmus kiváló német harcosa volt (1840—1913)
27. Nagyon régi
28. Valóra kell váltani
29. A televíziótechnika egyik úttörője volt
30. Ősi mezopotámiai város
32. G. I.
34. Lefekvéshez készülődik
36. Politikai gazdaságtan
40. Gyermekek fegyvere
41. Biztatás
42. É. D.
43. Illatos virágú fa
44. A molibdén vegyjele
45. A négerek elnyomására alkalmazott fajüldöző politika
49. Sírni késztet
51. Ember — franciául
52. Aki az apostolok lovain közlekedik
54. Gyermekeik vannak
55. Sokat szereplő magaslat neve a Közel-Keleten
57. N. T.
58. . . . magamat a sárga földig
61. Francia iparváros
63. Fiúnév is lehet, leánynév is
65. U. L.
66. Az egykori MTK legendás hírű csatára (Zoltán)

FÜGGŐLEGES

2. Szobanövény, nagyon szép virágokkal
3. Egyes országokban kisebb peres ügyekben dönt
4. E. K.
5. Kicsodát?
6. Budapesti szálloda neve (görög szóösszetételekben: „levegő")
7. Ókori görög filozófus
8. A szobafestők kész falmintája
9. „Leszűrni a tanulságot"
10. Az óvoda közneve
11. Helység Pest megyében
12. Ókori pénz
18. A muzulmánok egyik szent városa
19. Négylábú állat
21. Habzó ital
24. Nem könyörtelen
26. L. D.
28. Egy közép-amerikai állam fővárosa
31. Vesz valamit az üzletben
33. A szorgalom szárnyas kis jelképe (névelővel)
35. Y. Z.
37. A már sokat viselt öltözék
38. Amiben semmi rendellenes nincs
39. Nyugtatókat szed
40. C. K.
43. Kiporciózott
46. Egy költőnőnk keresztneve (Károlyi . . . .)
47. A sportok egyike
48. I. Y.
50. Tömény szesz
53. Fölösleges, használhatatlan holmi
56. Égitest, névelővel
59. Tinta — angolul
60. Darabokra tör
62. O. T. É.
64. Az első két mássalhangzó
66. Fémes elem

MEGSZÍVLELENDŐ FIGYELMEZTETÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mindaz, amit mondasz, terólad szól, kivált, ha másvalakiről beszélsz."

100—100 forintot nyert:

Hantos Imréné, 9461 Lövő, Fő u. 199.

Szitha Attila, 4028 Debrecen, Sallai Imre u. 29.

Forszt Mihályné, 2132 Göd-felső, Révay u. 9 h.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
mindazamitmonda
klor szűz ŵ é s
ilion betervez
vergilius salut
ám éti terefere
l arrabona agár
tokio ar mme zo
haragos soleil
aso é konzol aa
m benzin eros d
ásat presse zás
sztor gez nász
via reval pimpo
at erre york il
lakirőlbeszélsz
```